

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 756

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 noiembrie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 711 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2-3	206. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice pentru aprobarea Regulamentului-cadru de autorizare a autorităților de autorizare pentru serviciile de transport public local	20-23
Decizia nr. 716 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 și art. 55 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului	3-4	207. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice pentru aprobarea Regulamentului-cadru de acordare a autorizațiilor de transport în domeniul serviciilor de transport public local	24-30
Decizia nr. 855 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare	5-6	909. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 549/2007 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemei de plăți directe pe suprafață pentru culturi energetice	30
Decizia nr. 859 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă	6-7	2.436. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului cu privire la organizarea unei sesiuni speciale a testelor naționale pentru absolvenții gimnaziului de până în anul 2007 inclusiv	31-32
Decizia nr. 860 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil	8-9		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
122. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii gazelor nr. 351/2004	9-10		
1.314. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale privind aderarea la spațiul Schengen	11-19		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 711**

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ion Marc în Dosarul nr. 10.808/302/2006 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Cristea Vasilica, lipsind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.808/302/2006, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Ion Marc într-un proces civil având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin prevederile de lege criticate „se neagă” dreptul la o cale de atac, inclusiv dreptul la un recurs efectiv, drept prevăzut în art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Autorul excepției mai susține, de asemenea, că prevederile de lege criticate îl „lipsește” de posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva încheierii prin care a fost soluționată cererea de reexaminare formulată împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă apreciază că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 nu aduc atingere principiului constituțional al accesului liber la justiție. În consecință, consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată. Este invocată jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând, de asemenea, jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 195/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, care au următorul cuprins:

„(3) *Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.*”

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție. Este invocată și încălcarea art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate într-o cauză în care criticile de neconstituționalitate vizau aceleași aspecte ca și în cauza de față.

Astfel, prin Decizia nr. 581 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.113 din 9 decembrie 2005, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu înseamnă acces la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție. Acest drept poate fi supus unor condiționări de fond și de formă, iar existența uneia ori a mai multor căi de atac nu este impusă, pentru toate cazurile, nici de Constituție și nici de vreun tratat internațional la care România este parte.

Condițiile de exercitare a dreptului de acces liber la justiție, precum și a căilor de atac sunt prevăzute de norme juridice de drept procesual, textul de lege criticat având o astfel de natură. Or, conform dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar art. 129 din Legea fundamentală prevede că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

Curtea Constituțională a mai reținut că sintagma *recurs efectiv* nu are semnificația unei căi de atac împotriva unei

hotărâri judecătorești, ci se referă la dreptul persoanei de a recurge, prin cerere, la o instanță judecătorească, în vederea soluționării cauzei sale. Or, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, împotriva modului de stabilire a taxei de timbru se poate face cerere de reexaminare, astfel că nu se poate susține lipsa oricărei căi de atac.

Mai mult, Curtea a reținut că cererea prin care se contestă modul de stabilire a taxei de timbru nu privește fondul litigiului

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ion Marc în Dosarul nr. 10.808/302/2006 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 716

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 și art. 55 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 și art. 55 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Univers” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 6.849/90/2006 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă — Complet specializat pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.849/90/2006, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă** —

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

dedus judecății, ci se solicită doar un control asupra legalității și temeiniciei sumei ce reprezintă taxa judiciară de timbru, condiție prealabilă a accesului la instanță.

Atât considerentele, cât și soluția acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Complet specializat pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 și art. 55 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Univers” — S.A. din Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi și celor privind accesul liber la justiție, întrucât dau posibilitatea debitorului unui raport cambial de a folosi două căi de atac împotriva executării silită pornite în baza unui cec investit cu formulă executorie, și anume atât contestația la executare formulată în baza art. 399 din Codul de procedură civilă, cât și opoziția la executare ce se poate formula în temeiul art. 54 și art. 55 din Legea nr. 59/1934. În argumentarea acestei critici, autorul excepției susține că din moment ce executarea silită se efectuează, potrivit art. 372 din Codul de procedură civilă, numai în temeiul unei hotărâri judecătorești ori al unui alt înscris care potrivit legii constituie titlu executor, cum este și cazul cecului investit cu formula executorie, este suficient ca debitorul raportului cambial să apeleze numai la contestația la executare, care, oricum, instituie anumite exigențe de ordin formal și procedural, derogatorii de la dreptul comun.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă — Complet specializat pentru minori și familie consideră că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca fiind neîntemeiată. Faptul că într-o anumită materie există o normă juridică specială, derogatorie de la dreptul comun nu înseamnă că această normă nu este constituțională, deoarece examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale și nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, textele de lege criticate reprezentând o concretizare a normelor constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, instituind judecarea opoziției de urgență și cu precădere, înaintea oricărei alte pricini.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 54 și 55 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, publicată în Monitorul Oficial nr. 100 din 1 mai 1934, care au următorul cuprins:

— Art. 54: „ În termen de 5 zile de la primirea somației, debitorul poate face opoziție la executare.

Opoziția se va introduce la judecătoria care a investit cecul cu formula executorie. Judecătoria va judeca opoziția potrivit Codului de procedură civilă, de urgență și cu precădere, înaintea oricărei pricini. Instanța va putea suspenda executarea numai

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 și 55 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Univers” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 6.849/90/2006 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă — Complet specializat pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

în caz când oponentul nu recunoaște semnătura, înscriindu-se în fals, sau nu recunoaște procura.

În caz de suspendare a executării creditorul va putea obține măsuri de asigurare.”;

— Art. 55: „ În procesele pornite fie pe cale de acțiune, fie pe cale de opoziție, la somația de executare a cecului, debitorul nu va putea opune decât excepțiunile de nulitate a titlului prevăzut de art. 2, precum și cele care nu sunt oprite de art. 23.

Excepțiunile personale vor trebui să fie de grabnică soluțiune și întotdeauna întemeiate pe o probă scrisă.

Excepțiunile trebuie invocate la primul termen de înfățișare.

Prin primul termen de înfățișare se înțelege primul termen de la prima instanță, când procedura fiind îndeplinită, părțile pot pune concluzii în fond, chiar dacă pârâtul sau oponentul nu se prezintă.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procedura instituită prin art. 54 și art. 55 din Legea nr. 59/1934 este o procedură specială în materia executării creanțelor, derogatorie de la dreptul comun, prin intermediul căreia se urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a acestor creanțe.

Specificul domeniului supus reglementării, și anume al regimului juridic al cecului ca instrument de plată, a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun, legiuitorul având, conform atribuțiilor stabilite de art. 126 alin. (2) din Constituție, dreptul exclusiv de a reglementa prin lege procedura de judecată, cu condiția respectării celorlalte dispoziții din Constituție.

Pe de altă parte, analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că, de fapt, autorul excepției deduce neconstituționalitatea prevederilor de lege din compararea acestora cu prevederile din Codul de procedură civilă în materia contestației la executare. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 855

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Energie Termică” — S.A. din Sibiu în Dosarul nr. 5.005/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.005/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Energie Termică” — S.A. din Sibiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 afectează echilibrul juridic dintre părțile implicate în litigiu, creând un avantaj nejustificat în favoarea instituției publice cu atribuții în domeniul valorificării activelor statului. Potrivit dispozițiilor legale criticate, debitorul este lipsit de garanțiile procedurale care să îi permită să solicite instanței, pentru motive temeinice, suspendarea executării începute de AVAS. Dreptul întoarcerii executării, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, este iluzoriu, fiind posibil numai din punct de vedere teoretic, în practică însă realizarea acestui drept dovedindu-se a fi foarte greoaie și uneori chiar imposibilă.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul observă, pe de o parte, că nu există motivări în drept ale susținerilor privind neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, astfel încât, față de prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția invocată apare ca fiind inadmisibilă.

Pe de altă parte, arată că prevederile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând criticile formulate ca neîntemeiate, de exemplu, prin Decizia nr. 686/2005.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, potrivit căreia „(2) *Executarea silită începută de AVAS prin executorii proprii sau prin intermediul executorilor judecătorești continuă și pe parcursul soluționării contestațiilor formulate de debitori, aceștia având dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 care consacră principiul egalității în drepturi și ale art. 21 privitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate raportate la aceleași prevederi constituționale s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 323/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din 5 noiembrie 2004, sau prin Decizia nr. 686/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 24 ianuarie 2006, respingând critica cu un atare obiect. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate reglementează o procedură specială de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, în considerarea naturii deosebite a acestor creanțe și a strânsei legături a acestora cu datoria publică, bugetul statului și ocrotirea interesului public.

Faptul că executarea silită începută de AVAS continuă și pe parcursul soluționării contestațiilor formulate de debitori este justificat prin aceea că poprirea, în general, și mai ales în cazul procedurii speciale de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante, reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, se realizează prin intermediul unei proceduri suplă și rapide în vederea recuperării creditului,

finalitatea acestei proceduri fiind tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu. În considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres că debitorii au dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Așa fiind, susținerea autorului excepției, conform căreia textul de lege dedus controlului ar contraveni art. 21 și 24 din Constituție, este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Energie Termică” — S.A. din Sibiu în Dosarul nr. 5.005/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 859

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Genica Oancea, prin mandatar Corneliu Alexandru Tanco, în Dosarul nr. 1.109/197/2005 al Judecătoria Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosarul cauzei a fost depusă o cerere din partea lui Nicolae Oancea, prin care acesta solicită acordarea unui termen în vederea pregătirii apărării.

Referitor la această cerere, reprezentantul Ministerului Public arată că autorul excepției a avut suficient timp din momentul ridicării excepției de neconstituționalitate la instanța de fond, 26 aprilie 2007, și până la data prezentă, pentru a-și angaja un apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea, deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Curtea a constatat că nici critica referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi nu poate fi primită, deoarece dispozițiile legale contestate se aplică fără privilegii și fără discriminări tuturor părților în proces.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât critica vizează modificarea textului de lege supus controlului, aspect ce excedează competenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.109/197/2005, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Genica Oancea, prin mandatar Corneliu Alexandru Tanco.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat constituie o normă cu caracter permisiv, susceptibilă a fi aplicată în mod aleatoriu, iar nu potrivit scopului declarat al instituției recuzării, aceea de garanție a imparțialității instanței și a desfășurării unui proces echitabil. Pentru o corectă aplicare a normei procedurale, justițiabilul trebuie să fie informat cu privire la identitatea judecătorului care soluționează litigiul, astfel încât, dacă este cazul, să poată adresa instanței cererea de recuzare.

În concluzie, autorul excepției solicită modificarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, întrucât actuala formulă redacțională a textului nu întrunește criteriile de constituționalitate pretins a fi încălcate.

Judecătoria Brașov consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că enumerarea cu titlu limitativ a cazurilor de recuzare nu constituie o încălcare a prevederilor constituționale, întrucât legiuitorul a acoperit o gamă foarte largă de situații, scopul instituției recuzării fiind acela de a oferi părților din proces garanția imparțialității instanței de judecată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate reprezentând norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui reguli și modalități diferite de exercitare a drepturilor procesuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„Art. 27. — Judecătorul poate fi recuzat:

1. când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

2. când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;

4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Genica Oancea, prin mandatar Corneliu Alexandru Tanco, în Dosarul nr. 1.109/197/2005 al Judecătoriei Brașov. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

5. dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;

6. dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

8. dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;

9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) care consacră statul de drept și obligația respectării Constituției și a legilor și ale art. 31 alin. (1), (2) și (4) referitoare la dreptul la informație.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate dintr-o altă perspectivă și cu o altă motivație s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 40/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, respingând critica cu un atare obiect.

Curtea constată că susținerea autorului excepției în cauza de față, potrivit căreia textul de lege criticat este susceptibil a fi aplicat în mod aleatoriu, întrucât justițiabilul nu are acces la informațiile referitoare la identitatea judecătorului care soluționează litigiul, este, de asemenea, neîntemeiată. Astfel, Curtea reține că părțile din proces au posibilitatea de a afla componența completului de judecată învestit cu judecarea cauzei, adresând o cerere instanței (judecătoriei, tribunalului, curții de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție), în temeiul art. 6 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public. Potrivit dispozițiilor art. 7 și 8 din legea menționată, instanța este obligată să răspundă la cererea formulată, furnizând informațiile de interes public în termenul prevăzut de lege, astfel încât partea interesată să poată beneficia de toate garanțiile procesuale reglementate prin Codul de procedură civilă.

Dincolo de rațiunile înfățișate, Curtea observă că autorul excepției nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate, problema pe care o ridică implicând modificarea și completarea textului de lege criticat. Or, aceasta este o problemă ce intră în atribuțiile legiuitorului, iar nu în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 860

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil, excepție ridicată de Georgeta Vașcu în Dosarul nr. 2.457/299/2007 al Judecătorei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.457/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil**, excepție ridicată de Georgeta Vașcu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în conformitate cu prevederile art. 480 din Codul civil, în calitate de proprietar al unei suprafețe de teren, poate dispune de ea în mod exclusiv și absolut, deci poate edifica orice construcție așa cum crede de cuviință. Întrucât titularul dreptului de proprietate are deplină libertate în exercitarea dreptului de dispoziție asupra bunului său, iar reglementarea consacrată prin dispozițiile art. 612 din Codul civil îngreudește exercitarea acestui drept, textul de lege criticat aduce atingere prevederilor constituționale referitoare la garantarea proprietății private.

Judecătoria Sectorului 1 București arată că dispozițiile art. 612 din Codul civil reglementează servitutea de vedere, dezmembrământ al dreptului de proprietate. Această sarcină se impune ca o limitare a exercițiului atributelor dreptului de proprietate, în concordanță cu prevederile legale și constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat, care instituie servitutea de vedere, respectă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit căroră conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Așa fiind, prevederile legale se impun ca o limitare rezonabilă a exercițiului atributelor dreptului de proprietate, în scopul respectării drepturilor și intereselor legitime ale proprietarilor fondurilor învecinate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate

fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 612 din Codul civil, potrivit căroră „*Nimeni nu poate avea vedere sau ferestre spre vedere, nici balcoane sau alte asemenea asupra proprietății îngrădite sau neîngrădite a vecinului său, de nu va fi o distanță de 19 decimetri între zidul pe care se deschid aceste vederi și proprietatea vecină*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) și ale art. 136 alin. (1) și (5) referitoare la garantarea proprietății private.

De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul persoanei la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 612 din Codul civil reglementează servitutea de vedere care are ca obiect interdicția construirii de ferestre, deschideri într-un zid comun sau balcoane asupra proprietății vecinului, în scopul protejării particularilor, persoane fizice sau juridice.

Chiar dacă prin instituirea acestei servituți titularul dreptului de proprietate suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului său, având în vedere că pe această cale se preîntâmpină exercitarea abuzivă a dreptului, evitându-se apariția stărilor conflictuale între vecini și, întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, republicată, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală, în sine, nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință. De altfel, art. 44 alin. (7) din Constituție prevede că „*dreptul de proprietate obligă [...] și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului*”.

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea reține că, prin reglementările deduse controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 612 din Codul civil, excepție ridicată de Georgeta Vașcu în Dosarul nr. 2.457/299/2007 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii gazelor nr. 351/2004

Având în vedere statutul României de importator și de producător de gaze naturale și, totodată, ținând cont că prețul gazelor naturale din producția internă este semnificativ mai scăzut decât prețul de achiziție al gazelor naturale din import, pentru a se asigura caracterul nediscriminatoriu în alimentarea cu gaze naturale a tuturor consumatorilor, se impune ca aceștia să fie alimentați în continuare cu gaze naturale în aceeași structură intern/import a surselor, până la momentul convergenței prețului gazelor naturale din producția internă cu cel al gazelor naturale din import.

Având în vedere înăsprirea regimului sancționator pentru disciplinarea sectorului și pieței în beneficiul consumatorilor de gaze naturale, precum și necesitatea diversificării surselor de alimentare cu gaze naturale, prin crearea condițiilor de natură tehnico-economică de transport al acestora, prin raportare la dreptul consumatorilor de a fi alimentați cu gaze naturale,

ținând seama de faptul că neadoptarea unor măsuri imediate, prin ordonanță de urgență, ar conduce la majorarea substanțială a prețului gazelor naturale la consumatorii casnici, cu implicații negative imediate asupra suportabilității prețurilor, situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea gazelor nr. 351/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 28 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, punctul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„52. Sistem de transport/sistem național de transport (SNT) — rețea de transport al gazelor naturale, respectiv ansamblul de conducte magistrale, precum și instalațiile, echipamentele și dotările aferente acestora, care funcționează la presiune mai mare de 6 bari, prin care se asigură preluarea gazelor naturale extrase din perimetrele de exploatare sau a celor provenite din import și transportul acestora în vederea livrării către distribuitori, consumatorii direcți, la înmagazinare, la export și către beneficiarii din țări;”

2. La articolul 3, punctul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„54. transportul gazelor naturale — activitatea organizată pentru vehicularea gazelor naturale prin SNT sau prin alte sisteme de transport;”

3. La articolul 8, litera k se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) aprobă regulamentele de programare, funcționare și dispecerizare ale SNT, ale altor sisteme de transport și ale depozitelor de înmagazinare a gazelor naturale, la propunerea operatorilor din sector;”

4. La articolul 17, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) să ia toate măsurile necesare în vederea trecerii la măsurarea cantităților de gaze naturale în unități de energie, astfel încât, de la data de 1 iulie 2008, facturarea cantităților de gaze naturale să se facă în baza energiei conținute de acestea.”

5. La articolul 23, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Punctele de delimitare ale SNT/sistemelor de transport sunt de la robinetul de la ieșirea din stația de reglare-măsurare-predare aparținând producătorilor sau operatorilor sistemelor de înmagazinare, respectiv punctul de trecere a frontierei în cazul conductelor de interconectare la sistemele de transport din țările vecine, până la robinetul de la ieșirea din stația de reglare-măsurare-predare aparținând operatorului de

transport, respectiv punctul de trecere a frontierei în cazul conductelor de interconectare la sistemele de transport din țările vecine.”

6. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Operatorul de transport nu se va angaja, în mod direct sau indirect, în operațiuni de exploatare, extracție, distribuție și furnizare a gazelor naturale la consumatori, inclusiv prin deținerea de acțiuni sau pachete de acțiuni ori printr-un contract de administrare în care sunt implicate persoanele juridice care desfășoară astfel de activități.”

7. După articolul 26 se introduce un nou articol, articolul 261, cu următorul cuprins:

„Art. 261. — Obligațiile și drepturile prevăzute la art. 25 și 26 se aplică tuturor operatorilor de transport pentru sistemele de transport pe care le operează.”

8. La articolul 33, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru consumatorul sau consumatorii de gaze naturale care se află în alte zone decât cele prevăzute la alin. (1), concedentul va stabili prin ordin emis de ministrul de resort condițiile alimentării cu gaze naturale a acestora.”

9. La articolul 51, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) conducte de transport al gazelor naturale și stații de comprimare aferente sistemelor de transport/SNT;

c) racorduri de înaltă presiune și stații de reglare-măsurare aferente sistemelor de transport/SNT;”

10. La articolul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — (1) Concesionarea serviciilor de distribuție a gazelor naturale este exclusivă cu privire la zonele delimitate pentru care s-a acordat, dacă nu există consumatori de natura celor prevăzuți la art. 33 alin. (1).”

11. La articolul 100, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile alin. (5) se aplică până la convergența prețului gazelor naturale din producția internă cu cel al gazelor naturale din import.”

12. La articolul 109, după punctul 37 se introduce un nou punct, punctul 38, cu următorul cuprins:

„38. nerespectarea prevederilor art. 17 lit. g).”

13. Articolul 110 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 110. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 109, în cazul în care au fost săvârșite de către persoane fizice, se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.500 lei la 4.500 lei, cele de la pct. 2, 9, 20, 21, 22, 25, 28, 29 și 32;

b) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, cele de la pct. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 10 și 23;

c) cu amendă de la 4.000 lei la 10.000 lei, cele de la pct. 13, 18, 19, 26, 31, 33, 34 și 35.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 109, în cazul în care au fost săvârșite de către persoane juridice, se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, cele de la pct. 8 și 11;

b) cu amendă de la 6.000 lei la 12.000 lei, cele de la pct. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 21 și 29;

c) cu amendă de la 10.000 lei la 25.000 lei, cele de la pct. 7, 14, 20, 22, 28 și 32;

d) cu amendă de la 25.000 lei la 50.000 lei, cele de la pct. 9, 10, 13, 15, 17, 18, 25, 26, 31 și 36;

e) cu amendă de la 50.000 lei la 80.000 lei, cele de la pct. 12, 16, 19 și 37;

f) cu amendă de 100.000 lei, cele de la pct. 24, 27, 30 și 38.

(3) Pentru contravențiile prevăzute la pct. 12, 16, 19, 24, 27, 30, 37 și 38 ale art. 109, săvârșite în mod repetat de către persoane juridice, autoritatea de reglementare poate aplica o amendă de 5% din cifra de afaceri a persoanei contraveniente, realizată în anul financiar anterior sancționării faptei.”

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Marian Marius Dorin

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei,

Gergely Olosz

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Viorel Palașcă,

secretar de stat

București, 31 octombrie 2007.

Nr. 122.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale privind aderarea la spațiul Schengen

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională privind aderarea la spațiul Schengen, denumită în continuare *Strategia națională*, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Internelor și Reformei Administrative, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale au obligația de a duce la îndeplinire obiectivele specifice domeniului lor de activitate, prevăzute în Strategia națională, în raport cu etapele de realizare a acestora și resursele disponibile în bugetele proprii.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 24 octombrie 2007.
Nr. 1.314.

ANEXĂ

STRATEGIA NAȚIONALĂ
privind aderarea la spațiul Schengen

LISTA DE ABREVIERI

Abrevierea	Numele complet
UE	Uniunea Europeană
PAS	Planul de acțiune Schengen
SIS	Sistemul informatic Schengen
CS-SIS II	Sistemul central SIS de generația a II-a
SINS	Sistemul informatic național de semnalări
VIS	Sistemul informatic privind vizele
MIRA	Ministerul Internelor și Reformei Administrative
DGAERI	Direcția generală afaceri europene și relații internaționale din cadrul MIRA
GIRMIFS	Grupul interministerial român pentru managementul integrat al frontierei de stat
SIRENE	Supplementary Information Request at the National Entries
PKI	Autentificare prin chei publice

PREFAȚĂ

Integrarea europeană a reprezentat în decursul ultimilor ani preocuparea primordială a tuturor ministerelor și celorlalte instituții ale administrației din România.

La 13 aprilie 2005, România a primit avizul conform al Parlamentului European, iar semnarea Tratatului de aderare la Uniunea Europeană a avut loc la 25 aprilie 2005, la Luxemburg. Conform calendarului stabilit, România a aderat la UE la 1 ianuarie 2007.

Odată cu dobândirea calității de membru cu drepturi depline al UE, la 1 ianuarie 2007, România a intrat într-o nouă etapă, care presupune pregătirea și adoptarea măsurilor necesare eliminării controalelor la frontierele interne, în vederea aderării ulterioare la spațiul Schengen.

România s-a pregătit sistematic pentru aderarea la spațiul Schengen în paralel cu derularea activităților care au vizat integrarea în UE. Acțiunile în acest domeniu au urmat cursul stabilit de PAS, document revizuit anual și aprobat de Guvernul României.

Începând cu 1 ianuarie 2007, data aderării la UE, România aplică prevederile acquis-ului Schengen din categoria I. Categoria a II-a a acquis-ului Schengen va fi implementată din momentul eliminării controalelor la frontierele interne, pe baza unei decizii a Consiliului UE.

În acest context se impune stabilirea unor coordonate clare cu privire la obiectivele și măsurile avute în vedere de țara noastră pentru îndeplinirea acestui deziderat.

Strategia națională privind aderarea la spațiul Schengen, denumită în continuare *Strategia națională*, conține direcțiile de acțiune pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor și acțiunilor specifice instituțiilor și organismelor abilitate ale statului român, în vederea aderării la spațiul Schengen, în calendarul propus.

Scopul prezentului document este realizarea cadrului general necesar abordării unitare și coerente a obiectivului referitor la aderarea la spațiul Schengen, precum și conjugarea eforturilor instituțiilor cu atribuții în domeniu.

Strategia națională urmărește identificarea, programarea și realizarea corelată a acțiunilor la nivel național, pentru asigurarea măsurilor premergătoare aderării la spațiul Schengen, precum și crearea premiselor unei armonizări consecvente și coerente prin utilizarea unitară a resurselor avute la dispoziție pentru acest demers.

Strategia națională prezintă, într-o primă etapă, elementele procedurale și mecanismele care stau la baza procesului de evaluare Schengen, proces care are ca finalitate decizia Consiliului UE privind eliminarea controalelor la frontierele interne. În continuare sunt prezentați pașii făcuți de România pentru pregătirea aderării la spațiul Schengen și etapele pe care trebuie să le parcurgă România pentru aderarea la spațiul Schengen (anexa nr.1).

Un alt capitol al Strategiei naționale este dedicat măsurilor avute în vedere de România pentru aderarea la spațiul Schengen. Obiectivele circumscrise fiecărui domeniu legat de cooperarea Schengen sunt detaliate în PAS, document revizuit anual, care reprezintă instrumentul de implementare a Strategiei naționale.

Resursele financiare disponibile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite sunt de asemenea evidențiate.

Coordonarea acțiunilor întreprinse pentru realizarea obiectivelor Strategiei naționale se realizează de către Comisia națională de autoevaluare Schengen, denumită în continuare *Comisia națională*, organism care are rolul de a coordona, a promova și a reprezenta politicile și acțiunile de analiză, dezvoltare în domeniul implementării acquis-ului Schengen.

Evaluarea și monitorizarea stadiului îndeplinirii măsurilor asumate de autoritățile române în vederea îndeplinirii obiectivului referitor la aderarea la spațiul Schengen se realizează de către DGAERI din cadrul MIRA și implică evaluarea și monitorizarea implementării acquis-ului Schengen, a obiectivelor asumate în PAS, precum și îndeplinirea recomandărilor și a celor mai bune practici din Catalogul Schengen.

DGAERI va elabora rapoarte cu privire la stadiul îndeplinirii obiectivelor asumate, care vor fi prezentate spre analiză și decizie Comisiei naționale.

Schema relațională a instituțiilor implicate în procesul de coordonare, implementare și evaluare a Strategiei naționale privind aderarea la spațiul Schengen este prezentată în anexa nr. 2.

În ceea ce privește perioada de implementare a Strategiei naționale, autoritățile române au în vedere termenele stabilite în PAS. Conform angajamentelor asumate de autoritățile responsabile prin PAS, implementarea măsurilor tehnice, administrative și legislative necesare îndeplinirii complete a acquis-ului Schengen se va realiza până în anul 2010.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Obiectivul Strategiei naționale

(1) Obiectivul Strategiei naționale este stabilirea direcțiilor de acțiune pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor și acțiunilor specifice instituțiilor și organismelor abilitate ale statului român în vederea aderării la spațiul Schengen.

(2) Strategia națională conține direcțiile de acțiune și programele generale pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor, activităților și acțiunilor specifice instituțiilor și organismelor abilitate ale statului român, în vederea aderării la spațiul Schengen, în calendarul propus.

(3) Scopul prezentului document este realizarea cadrului general necesar abordării unitare și coerente a obiectivului referitor la aderarea la spațiul Schengen, precum și conjugarea eforturilor instituțiilor cu atribuții în domeniu. Strategia națională urmărește identificarea, programarea și realizarea corelată a acțiunilor avute în vedere la nivel național, pentru asigurarea măsurilor premergătoare aderării la spațiul Schengen, precum și crearea premiselor unei armonizări consecvente și coerente sporite în utilizarea unitară a resurselor avute la dispoziție pentru acest demers.

(4) Strategia națională creează cadrul general necesar abordării unitare și coerente a obiectivului referitor la aderarea la spațiul Schengen și identifică acțiunile avute în vedere la nivel național pentru asigurarea măsurilor premergătoare aderării la spațiul Schengen.

(5) Pregătirile pentru aderarea la spațiul Schengen reprezintă un complex de măsuri care trebuie să fie adoptate și implementate în mod coordonat, unitar și planificat de către instituțiile/structurile cu responsabilități în domeniu.

SECȚIUNEA A 2-A

Contextul actual

2.1. Procesul de evaluare Schengen

(6) Potrivit art. 8 din Protocolul privind integrarea acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, denumit în continuare *Protocolul Schengen*, România trebuie să accepte în totalitate acquis-ul Schengen.

(7) Există două categorii de prevederi ale acquis-ului Schengen:

1. prevederi care nu sunt legate de ridicarea controalelor la frontierele interne — categoria I, etapa preaderare la spațiul Schengen;

2. prevederi direct legate de ridicarea controalelor la frontierele interne — categoria a II-a, etapa postaderare la spațiul Schengen.

(8) Prevederile din cea de-a doua categorie trebuie implementate și aplicate simultan cu ridicarea controalelor la frontierele interne și sunt supuse procesului de evaluare Schengen. În acest context România trebuie să își demonstreze capacitatea de a îndeplini cerințele relevante din acquis-ul Schengen într-o manieră corectă, uniformă și eficientă, fiind supusă apoi unei decizii unanime a Consiliului UE.

2.2. Implementarea și aplicarea prevederilor din categoria I

(9) România implementează prevederile din prima categorie începând cu data aderării la UE, în procesul de preaderare la spațiul Schengen. Implementarea și monitorizarea prevederilor din această categorie au făcut parte din procesul de pregătire pentru aderarea la UE.

2.3. Procesul de evaluare anterior implementării și aplicării prevederilor din categoria a II-a

(10) Implementarea și aplicarea prevederilor din categoria a II-a presupun ca toate condițiile legislative, operative și tehnice să fie îndeplinite, în special cerințele referitoare la accesul la Sistemul informatic Schengen de generația a II-a și la un control eficient la frontierele externe. În acest context România trebuie să țină cont inclusiv de recomandările și de cele mai bune practici reliefate în cadrul evaluărilor Schengen care se derulează în alte state membre ale UE.

(11) Procesul de evaluare constă în verificarea îndeplinirii tuturor condițiilor necesare implementării depline a acquis-ului Schengen. Acest lucru presupune că România trebuie să-și demonstreze capacitatea de a îndeplini cerințele acquis-ului Schengen într-o manieră uniformă, corectă, consistentă și eficientă. Evaluarea Schengen este în responsabilitatea Grupului de evaluare Schengen din cadrul Consiliului UE.

(12) Prima parte a procesului de evaluare constă în completarea unui chestionar extins, care va fi remis României. Acest chestionar va conține întrebări detaliate despre toate aspectele relevante pentru implementarea și aplicarea prevederilor categoriei a II-a. Răspunsurile la acest chestionar vor fi analizate atent de către echipa de evaluare, pentru a permite Consiliului UE să analizeze capacitatea României de a aplica prevederile categoriei a II-a.

(13) În momentul în care au fost obținute suficiente informații, vor fi demarate vizite de evaluare, pentru verificarea în teren a pregătirilor.

(14) După finalizarea acestor vizite va fi redactat un raport care va analiza stadiul de pregătire a României pentru aplicarea prevederilor categoriei a II-a. Acest raport poate include recomandări pentru corectarea sau îmbunătățirea aspectelor mai puțin satisfăcătoare. De asemenea, pot fi efectuate vizite suplimentare, după trecerea unei perioade de timp, pentru a verifica remediarea eventualelor aspecte negative.

(15) Raportul final al Grupului de evaluare Schengen va fi prezentat Consiliului UE, care va adopta decizia necesară prin care va autoriza aplicarea prevederilor categoriei a II-a la data/datele pe care o/le consideră adecvată/adekvate.

2.4. Dispozițiile tratatului de aderare

(16) Art. 4 alin. (1) și (2) din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, ce constituie parte integrantă a Tratatului de aderare la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, face distincția dintre prevederile care nu sunt legate de ridicarea controalelor la frontierele interne ale statelor membre, aplicabile în România de la data aderării, și prevederile direct legate de ridicarea controalelor la frontierele interne ale statelor membre, care se aplică numai în temeiul unei decizii adoptate de Consiliul UE în acest sens.

(17) De asemenea, Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană face referire la procesul de evaluare Schengen, care va verifica, în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile în materie, îndeplinirea condițiilor necesare aplicării tuturor părților în cauză din acquis:

„(1) Dispozițiile acquis-ului Schengen care au fost integrate în cadrul Uniunii Europene prin protocolul anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene [...] și actele care se întemeiază pe acestea sau care sunt conexe acestuia, enumerate în anexa II, precum și orice alte acte noi de acest fel care ar putea fi adoptate înainte de data aderării, sunt obligatorii și se aplică în Bulgaria și România de la data aderării.

(2) Dispozițiile acquis-ului Schengen care au fost integrate în cadrul Uniunii Europene și actele care se întemeiază pe acestea sau care sunt conexe acestuia și care nu sunt

prevăzute la alin. (1), deși sunt obligatorii pentru România de la data aderării, se aplică pe teritoriul fiecăruia dintre aceste state membre numai în temeiul unei decizii europene adoptate de Consiliul în acest sens, după verificarea, în conformitate cu procedurile de evaluare Schengen aplicabile în materie, a îndeplinirii pe teritoriul respectivului stat a condițiilor necesare aplicării tuturor părților în cauză din acquis.”

CAPITOLUL II

Pregătirile României pentru aderarea la spațiul Schengen

(18) Pregătirile pentru atingerea acestui deziderat au demarat, sub coordonarea MIRA, în paralel cu lansarea procesului de negociere pe Capitolul 24 — „Justiție și afaceri interne” și au inclus activități de redactare a unor documente strategice, de construcție instituțională, de implementare a prevederilor din categoria I și de monitorizare a angajamentelor asumate.

SECȚIUNEA 1

Documente strategice

(19) În contextul negocierilor privind Capitolul 24 — „Justiție și afaceri interne”, statele membre ale UE au solicitat țărilor candidate, inclusiv România, prezentarea unui plan de acțiune pentru aplicarea criteriilor preliminare participării la spațiul Schengen.

(20) La 30 noiembrie 2001, Guvernul României a transmis Conferinței pentru aderare „România — Uniunea Europeană” Documentul de poziție pe Capitolul 24 — Justiție și afaceri interne, care a avut ca anexă PAS. Documentul de poziție a prezentat stadiul la cea dată și măsurile avute în vedere a fi adoptate, precum și poziția față de acquis-ul comunitar, în următoarele domenii: supravegherea și controlul frontierelor externe, politica de vize, cooperarea polițienească, droguri, cooperarea judiciară în materie penală, extrădare, arme de foc și muniții, SIS, protecția datelor cu caracter personal. Acquis-ul Schengen a fost acceptat în totalitate și nu au fost solicitate perioade de tranziție sau derogări.

(21) Scopul PAS este identificarea și prioritizarea acțiunilor care urmează să fie adoptate pentru îndeplinirea condițiilor pentru implementarea completă a acquis-ului Schengen, cât de curând posibil, precum și implementarea graduală a acestuia, în funcție de calendarul de aderare la spațiul Schengen. PAS va fi monitorizat și actualizat anual, astfel încât România să îndeplinească criteriile pentru aplicarea Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, adoptată la Schengen la 19 iunie 1990, denumită în continuare *Convenția Schengen*.

(22) Structura PAS urmărește modelul recomandat de Comisia Europeană. Fiecare secțiune indică acquis-ul Schengen relevant, descrie situația actuală, precum și măsurile legislative, instituționale, administrative și tehnice prevăzute pentru adoptarea și implementarea acquis-ului relevant. Un calendar cu termene precise este prezentat pentru măsurile avute în vedere. De asemenea, sunt indicate instituții responsabile pentru implementarea acestor măsuri.

(23) PAS marchează distincția clară dintre momentul aderării României la UE și momentul aderării la Convenția Schengen. Planificarea procesului de implementare a Convenției Schengen este realizată printr-o abordare în două etape, care acoperă atât perioada de preaderare la UE, cât și perioada care urmează aderării la UE și se situează înaintea momentului ridicării controalelor la frontierele interne, de la care România va avea calitatea de membru Schengen.

(24) Anual se prezintă Guvernului României și Comisiei Europene un raport referitor la stadiul îndeplinirii angajamentelor asumate în PAS.

SECȚIUNEA A 2-A

Instituții

(25) Coordonarea chestiunilor legate de cooperarea în context Schengen se realizează de Comisia națională, organism înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 882/2006 privind constituirea Comisiei naționale de autoevaluare Schengen.

(26) Acest organism creează condiții manageriale și de execuție pentru ca instituțiile românești cu responsabilități în domeniul Schengen să definească și să fundamenteze o acțiune proactivă în raport cu cerințele aderării la Acordul Schengen și la Convenția Schengen și, ulterior, în activitatea de susținere a intereselor României la adoptarea deciziilor politice, legislative și financiare în cadrul UE.

(27) Comisia națională informează periodic Guvernul și Consiliul interministerial pentru afaceri interne și justiție asupra activității desfășurate și a măsurilor dispuse.

(28) Schema relațională a instituțiilor implicate în procesul de coordonare, implementare și evaluare a Strategiei naționale privind aderarea la spațiul Schengen este prevăzută în anexa nr. 2.

CAPITOLUL III

Măsurile avute în vedere pentru ducerea la îndeplinire a obiectivelor stabilite

(29) Îndeplinirea obiectivului legat de eliminarea controalelor la frontierele interne și de aderarea la spațiul Schengen presupune implementarea unui complex de măsuri care vizează:

a) adoptarea și implementarea acquis-ului Schengen;

b) construcția instituțională;

c) componenta de investiții, achiziții de mijloace tehnice, echipamente și sisteme specializate, precum și pregătirea adecvată a personalului care va fi implicat în acest demers.

(30) De asemenea, se va avea în vedere asigurarea implementării bunelor practici și recomandărilor elaborate la nivel european, așa cum sunt acestea prevăzute în cataloagele Schengen.

(31) Măsurile avute în vedere pentru îndeplinirea obiectivelor circumscrise fiecărui domeniu legat de cooperarea Schengen sunt detaliate în PAS, document revizuit anual, care reprezintă planul de implementare a Strategiei naționale.

SECȚIUNEA 1

Adoptarea și implementarea acquis-ului Schengen

(32) Acquis-ul Schengen a fost acceptat în totalitate și nu au fost solicitate perioade de tranziție sau derogări.

(33) Documentele de referință privind adoptarea și implementarea acquis-ului Schengen de către autoritățile române au avut în permanență în vedere și au marcat clar distincția dintre momentul aderării României la UE și momentul aderării la Convenția Schengen.

(34) Planificarea procesului de implementare a prevederilor acquis-ului Schengen a fost realizată printr-o abordare în două etape, în funcție de prevederile acquis-ului Schengen care aparțin categoriei I și cele care aparțin categoriei a II-a. În continuare, eforturile autorităților române din punctul de vedere al adoptării și implementării acquis-ului Schengen se vor axa pe aceeași abordare duală.

(35) Principalele măsuri avute în vedere, în funcție de fiecare domeniu al cooperării Schengen, sunt:

A. Politica de vize

1. Modificarea legislației în sensul introducerii formatului uniform pe care se aplică viza emisă persoanelor deținătoare de documente de călătorie nerecunoscute de către România

2. Amendarea legislației cu privire la regimul străinilor, în sensul introducerii conceptului de viză uniformă care este valabil pe teritoriul Schengen (aplicabil după aderarea la spațiul Schengen)

3. Implementarea deplină a prevederilor Instrucțiunilor consulare comune

4. Modificarea adecvată a legislației privind regimul străinilor în România, în vederea instituirii obligativității ca la solicitarea vizei străinii să posede o asigurare medicală care să acopere orice costuri legate de repatriere din motive medicale, asistență medicală ori de urgență și/sau tratament de urgență în spital (Decizia Consiliului 2004/17/CE)

5. Introducerea în legislația română privind regimul străinilor a noțiunii de viză uniformă cu valabilitate teritorială limitată

6. Modificarea legislației privind regimul străinilor, în sensul în care România să poată emite vize pentru un stat Schengen și, de asemenea, să fie introduse prevederi care să permită unui stat Schengen să emită vize în numele României, în condițiile prevăzute de acquis

7. Introducerea taxelor de viză conforme cu acquis-ul Schengen

8. Modificarea Ordonanței Guvernului nr. 24/1992 privind stabilirea serviciilor consulare și a taxelor percepute pentru prestarea acestora, aprobată cu modificări prin Legea nr. 89/1993, cu modificările și completările ulterioare

9. Amendarea acordurilor cu o serie de state de pe Lista negativă a UE, în care se prevede eliberarea de vize în condiții de gratuitate

B. Migrația

1. Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea armonizării sale cu art. 21 din Convenția Schengen și cu art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen)

2. Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea introducerii prevederilor referitoare la consultarea părții contractante care a semnalat un străin ca inadmisibil, în situația în care se intenționează eliberarea unui permis de ședere acestuia, potrivit art. 25 din Convenția Schengen

C. Cooperarea polițienească

Elaborarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, aprobată prin Legea nr.104/2007, pe componenta de cooperare în context Schengen

D. Lupta împotriva drogurilor

Adoptarea măsurilor necesare pentru a permite participarea experților români la Grupul de lucru permanent, stabilit conform prevederilor art. 70 din Convenția Schengen

E. SIS

1. Elaborarea procedurilor naționale și internaționale pentru operațiunile efectuate în SIS, în conformitate cu procedurile prevăzute de Manualul SIRENE

2. Semnarea protocoalelor de colaborare cu Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii în vederea colaborării operative cu aceste instituții

3. Demersuri privind semnarea de noi acorduri bilaterale privind cooperarea polițienească internațională

F. Protecția datelor cu caracter personal

Armonizarea legislației, a reglementărilor și practicilor cu acquis-ul Schengen din domeniul protecției datelor cu caracter personal

SECȚIUNEA A 2-A

Construcția instituțională și investiții, achiziții de mijloace tehnice, echipamente și sisteme specializate

(36) Principalele măsuri avute în vedere, în funcție de fiecare domeniu al cooperării Schengen, sunt:

A. Controlul frontierelor

1. Implementarea procedurilor de control al traficului în vederea asigurării fluidității traficului la viitoarea frontieră internă și eliminării obstacolelor care restricționează traficul rutier în punctele de trecere la viitoarea frontieră internă

2. Monitorizarea și evaluarea permanentă a stadiului acțiunilor prevăzute în documentele de implementare a Strategiei naționale de management integrat al frontierei de stat a României în perioada 2007—2010, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.324/2007, Planul de acțiune și Planul unic multianual de investiții pentru securitatea frontierei

3. Implementarea Sistemului integrat de supraveghere și control la Marea Neagră

4. Realizarea condițiilor tehnice necesare funcționării sistemului de informații despre pasageri în aeroporturi

5. Separarea eficientă a fluxurilor de pasageri intra și extra Schengen în porturile și aeroporturile internaționale

B. Politica de vize

1. Punerea în circulație a colantului uniform de viză

2. Punerea în circulație a colantului Schengen

3. Dotarea tuturor consulatelor clasificate de risc înalt cu echipamente de detectare a documentelor false și falsificate, corespunzătoare diferitelor niveluri de risc, în conformitate cu acquis-ul în materie

4. Implementarea componentei naționale a VIS.

C. Migrația

1. Implementarea totală a Sistemului informatic integrat privind managementul migrației, azilului și vizelor

2. Realizarea și integrarea în sistemul informatic al Oficiului Român pentru Imigrări a unei biblioteci virtuale care să cuprindă specimene ale documentelor de identitate, călătorie și stare civilă folosite de străini pe teritoriul României, inclusiv cu o descriere a elementelor de siguranță ale acestora

3. Implementarea unui proiect-pilot al sistemului pentru emiterea și gestionarea noilor pașapoarte cu date biometrice

4. Extinderea sistemului pentru emiterea și gestionarea pașapoartelor cu date biometrice, pentru întreaga țară

5. Realizarea suportului tehnic pentru producerea, eliberarea și utilizarea cărții electronice de identitate

D. Azilul

1. Introducerea datelor biometrice în documentele de călătorie eliberate beneficiarilor unei forme de protecție

2. Finalizarea modulelor de aplicație ale Oficiului Român pentru Imigrări

E. Cooperarea polițienească

1. Înființarea și dezvoltarea componentei de cooperare polițienească internațională, în contextul prevederilor art. 39-46 din Convenția Schengen, în cadrul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională

F. Cooperare judiciară

1. Achiziționarea aparatului necesare pentru Curtea de Apel București, precum și dotarea celorlalte curți de apel cu aparatura necesară pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la efectuarea audierilor prin videoconferință, cuprinse în Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare

2. Pregătirea magistraților în cadrul seminariilor și cursurilor. Programa de pregătire continuă pentru magistrații implicați în programul de pregătire indicat în secțiunea privind cooperare judiciară

G. Lupta împotriva drogurilor

1. Înființarea unui registru central de investigații și cercetare în domeniul drogurilor și al infracțiunilor conexe, în care vor fi incluse toate operațiunile derulate de orice instituție cu atribuții de aplicare a legii și care să permită evidențierea operațiunilor aflate în derulare astfel încât să se stabilească corect prioritățile și să se asigure coerența și eficiența în aplicarea legii

2. Modernizarea și/sau relocarea echipamentului operativ de control al birourilor vamale de la frontiera externă a UE, în conformitate cu evoluțiile fenomenului traficului de droguri în termeni de calitate/cantitate/rute

3. Înființarea laboratorului teritorial de analiză a drogurilor la Constanța

H. Arme de foc și muniții

1. Dezvoltarea instituțională a Registrului Național al Armelor conform prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 389/2004 privind organizarea și funcționarea Registrului Național al Armelor, în vederea implementării sistemului de monitorizare a operațiunilor cu arme conform exigențelor Directivei Consiliului 91/477/CEE din 18 iunie 1991 privind controlul achiziției și deținerii de arme

2. Dezvoltarea unui sistem informatic și de comunicații necesar funcționării Registrului Național al Armelor

I. SIS

1. Înființarea Centrului Național SIS

2. Operaționalizarea biroului SIRENE

3. Activitățile legate de realizarea din punct de vedere tehnic și administrativ a Biroului SIRENE — România

4. Înființarea Centrului multifuncțional de pregătire Schengen

5. Modernizarea sistemelor informatice existente în cadrul MIRA

6. Implementarea fazei-pilot a SINS compatibil cu Sistemul informatic Schengen de generația a II-a

7. Extinderea pilotului la nivel național

8. Interconectarea SINS la CS-SIS II; realizarea copii tehnice a bazelor de date CS-SIS II; realizarea soluției de „Disaster Recovery” aferente SINS și a componentei naționale NS-SIS II

9. Înființarea bazelor de date privind obiectele căutate pentru a fi confiscate sau utilizate ca probe în materie penală (art. 100 din Convenția Schengen), dacă nu există în sistemele informatice, compatibilizarea cu formatul Schengen și interconectarea acestora, precum și a celor referitoare la persoane și autovehicule, în vederea supravegherii discrete sau a controalelor specifice (art. 99 din Convenția Schengen). Conversia tuturor datelor care vor fi translate în SINS

10. Dezvoltarea infrastructurii tehnice și de comunicații pentru accesul autorităților competente la bazele de date mai sus menționate (art. 101 din Convenția Schengen)

11. Extinderea implementării sistemului „TETRA” la nivelul întregului teritoriu.

12. Modernizarea sistemului informatic al Oficiului Român pentru Imigrări corelat cu Sistemul informatic Schengen de generația a II-a și VIS

13. Extinderea PKI la nivelul sistemelor informatice sectoriale din cadrul MIRA

J. VIS

1. Elaborarea și aprobarea cadrului juridic pentru crearea și funcționarea sistemului național de informare privind vizele

2. Elaborarea și adoptarea proiectului tehnic pentru componenta națională a VIS

3. Realizarea aplicației informatice pentru componenta națională a VIS, care să permită conectarea, stocarea și transmiterea identificatorilor biometrici stabiliți prin normele europene (amprente digitale, imagine facială)

4. Dotarea Centrului Național de Vize și a Oficiului Român pentru Imigrări cu echipamentele hardware și aplicațiile informatice necesare stocării, prelucrării și transmiterii de date în cadrul componentei naționale a VIS

5. Amenajarea și dotarea oficiilor consulare cu echipamentele necesare pentru funcționarea în bune condiții a componentei naționale a VIS

6. Conectarea la sistem și dotarea cu echipamente corespunzătoare a punctelor de frontieră de pe viitoarea frontieră externă

7. Conectarea la sistem și dotarea altor agenții cu echipamente, în funcție de normele europene ce urmează a fi adoptate

8. Interconectarea componentei naționale a VIS cu rețeaua VIS a Comunității Europene

SECȚIUNEA A 3-A

Pregătirea adecvată a personalului care va fi implicat în procesul de aderare

(37) În cadrul măsurilor de pregătire a aderării la spațiul Schengen, soluționarea aspectelor referitoare la asigurarea resurselor umane necesare și la formarea profesională corespunzătoare a acestora reprezintă una dintre condițiile esențiale pentru succesul întregului proces. Mai mult decât atât, recomandările și cele mai bune practici existente la nivel european impun elaborarea și adoptarea unui concept clar și integrat al pregătirii în domeniul Schengen.

(38) Instituțiile/structurile cu responsabilități Schengen posedă în prezent sisteme proprii de formare profesională, ceea ce rezolvă însă numai în parte problematica pregătirii personalului.

(39) Necesitatea unui efort comun, la nivel național, privind pregătirea personalului, precum și posibilitățile instituțiilor/structurilor implicate în activitățile de integrare în spațiul Schengen de a funcționa în comun pentru îndeplinirea obiectivelor ce le revin pun problema constituirii unui sistem integrat de formare profesională.

(40) În vederea realizării acestui deziderat și având în vedere recomandările și cele mai bune practici existente la nivel european, Comisia națională a aprobat, în ședința din data de 24 octombrie 2006, Concepția integrată de pregătire a personalului instituțiilor/structurilor implicate în procesul de aderare a României la spațiul Schengen.

(41) Scopul elaborării Concepției integrate de pregătire a personalului instituțiilor/structurilor implicate în procesul de aderare a României la spațiul Schengen îl reprezintă realizarea cadrului general comun pentru formarea profesională inițială și continuă a personalului care își desfășoară activitatea în domeniul Schengen. Obiectivele comune ale formării profesionale integrate în domeniul Schengen sunt următoarele:

a) cunoașterea conținutului documentelor strategice privind cooperarea Schengen;

b) asigurarea cunoștințelor și formarea deprinderilor necesare pentru dezvoltarea capacității personalului de cooperare în domeniul Schengen;

c) transmiterea informațiilor privitoare la acquis-ul Schengen;

d) cunoașterea procesului de evaluare Schengen;

e) pregătirea personalului pentru aplicarea procedurilor de lucru specifice;

f) asigurarea cunoștințelor și formarea deprinderilor de operare a tehnicii și a materialelor destinate îndeplinirii atribuțiilor și misiunilor în domeniul Schengen.

(42) Grupurile-țintă pentru pregătirea privind problematica Schengen includ personalul cu atribuții în acest domeniu. Pregătirea trebuie să includă atât demnitarii și personalul care ocupă funcții de conducere, cât și personalul care ocupă funcții de execuție.

(43) Domeniile avute în vedere pentru pregătirea în domeniul Schengen sunt cele care formează acquis-ul Schengen:

1. controlul frontierelor;
2. politica de vize;
3. migrație;
4. azil;
5. cooperare polițienească;
6. cooperare judiciară;
7. lupta împotriva drogurilor;
8. arme de foc și muniții;
9. SIS;
10. protecția datelor.

CAPITOLUL IV

Resurse financiare

(44) Resursele financiare necesare pentru realizarea acțiunilor necesare îndeplinirii măsurilor legate de aderarea la spațiul Schengen se regăsesc în Planul unic multianual de investiții, denumit în continuare *Planul unic*, document aprobat de GIRMIFS.

(45) Planul unic se actualizează anual și permite autorităților române să monitorizeze progresele înregistrate până la integrarea în spațiul Schengen.

(46) Alte surse financiare disponibile se referă la Facilitatea Schengen și Programul general „Gestionarea fluxurilor migratorii”.

SECȚIUNEA 1

Facilitatea Schengen

(47) Facilitatea Schengen este un instrument provizoriu pentru sprijinirea Bulgariei și a României în perioada dintre data aderării și sfârșitul anului 2009, în vederea finanțării acțiunilor la noile frontiere externe ale UE, pentru punerea în aplicare a acquis-ului Schengen și a controlului la frontiere.

(48) În perioada 2007—2009, România va beneficia de o sumă de 559,8 milioane euro pentru Facilitatea Schengen și pentru fluxurile de numerar.

(49) Alocările pentru România pentru Facilitatea Schengen sunt defalcate pe ani după cum urmează:

- a) 297,2 milioane euro în 2007;
- b) 131,8 milioane euro în 2008;
- c) 130,8 milioane euro în 2009.

(50) Conform Actului privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, ce constituie parte integrantă a Tratatului de aderare la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, cel puțin 50% din sumele menționate sunt destinate finanțării de acțiuni la noile frontiere externe ale UE pentru punerea în aplicare a acquis-ului Schengen și a controlului la frontiera externă.

(51) A douăsprezecea parte din fiecare sumă anuală se plătește Bulgariei și României în prima zi lucrătoare a fiecărei luni din anul respectiv. Sumele globale se utilizează în termen de 3 ani de la efectuarea primei plăți. România prezintă, în cel mult 6 luni de la data expirării acestui termen de 3 ani, un raport cuprinzător privind utilizarea finală a sumelor globale în temeiul secțiunii Schengen a Facilității Schengen și pentru fluxurile de numerar, incluzând un raport justificativ privind cheltuielile. Orice fonduri neutilizate sau cheltuite nejustificat se recuperează de către Comisie.

A. Cerințe minime privind managementul și controlul Facilității Schengen

(52) Pentru a fi eligibile acțiunile trebuie să derive în întregime sau în mod primar din acquis-ul Schengen și să aibă ca obiectiv îmbunătățirea și întărirea viitoare a controlului la frontierele externe și trebuie:

- a) să fie localizate fizic la frontiera externă; sau
- b) să aibă o legătură cu protecția viitoarei frontiere externe în cazurile în care acțiunile nu sunt fizic localizate la frontiera externă.

(53) Acțiunile eligibile pot include stabilirea de diverse sisteme IT necesare implementării acquis-ului Schengen.

(54) Totodată, următoarele condiții sunt obligatorii:

a) un Plan indicativ anual trebuie transmis la Comisia Europeană până la sfârșitul primăverii fiecărui an; Comisia națională și ulterior Comisia Europeană pot să aprobe sau să respingă acest Plan indicativ, caz în care acesta va trebui refăcut;

b) un sistem clar definit pentru gestionarea și controlul fondului cu proceduri interne care să evidențieze o clară definire a responsabilităților;

c) respectarea principiilor separării responsabilităților, astfel încât să nu existe niciun risc de conflict de interes în realizarea achizițiilor și plăților;

d) existența unor controale interne efective, inclusiv a funcției de audit independent, precum și a unui sistem contabil efectiv și de raportare financiară care să răspundă standardelor internaționale acceptate;

e) regulile de achiziție în conformitate cu reglementările comunitare privind achizițiile;

f) prevederi antifraudă și mecanisme de corecție financiară;

g) raportare intermediară însoțită de o declarație anuală de gestiune a ofițerului responsabil din cadrul autorității competente cu coordonarea implementării asistenței comunitare prin Facilitatea Schengen.

B. Sistemul propus de România pentru gestionarea și implementarea Facilității Schengen

(55) În cadrul sistemului de gestionare și control pentru implementarea asistenței financiare acordate prin Facilitatea Schengen sunt desemnate următoarele instituții:

1. MIRA – autoritate competentă pentru coordonarea implementării asistenței financiare acordate prin Facilitatea Schengen;

2. Ministerul Economiei și Finanțelor:

a) prin Oficiul pentru Plăți și Contractare PHARE — autoritate de contractare și plată pentru asistența financiară acordată prin Facilitatea Schengen;

b) prin Autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale — autoritate de evaluare pentru Facilitatea Schengen;

3. Autoritatea de audit de pe lângă Curtea de Conturi — autoritate de audit pentru fondurile acordate României în perioada postaderare de UE pentru Facilitatea Schengen.

(56) În realizarea atribuțiilor ce le revin, autoritățile implicate în gestionarea și implementarea Facilității Schengen pot să încheie acorduri interinstituționale de colaborare.

(57) Principalii beneficiari ai Facilității Schengen sunt MIRA, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

(58) Decizia Comisiei Europene nr. C(2007)1417 din 4 aprilie 2007 privind gestionarea și controlul părții consacrate acquisului Schengen din cadrul Facilității Schengen și pentru fluxurile de numerar pentru perioada 2007—2009, denumită în continuare *Decizia financiară*, cuprinde prevederi referitoare la:

1. acțiuni și cheltuieli eligibile;

2. coordonarea și compatibilitatea cu politicile comunitare;

3. documentația necesară a fi întocmită și prezentată Comisiei Europene;

4. cadrul de monitorizare și control în domeniul raportării, contractării și plăților;

5. norme de bună practică administrativă și de bună gestiune financiară.

SECȚIUNEA A 2-A

Programul general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”

(59) Programul general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” pentru perioada 2007—2013, care a fost aprobat la nivel european, stabilește mecanisme care acoperă 4 domenii:

1. controlul și supravegherea frontierelor externe — managementul integrat al frontierei — politica de vize;

2. returnarea cetățenilor statelor terțe care se află ilegal pe teritoriul UE;

3. integrarea cetățenilor statelor terțe care se află legal pe teritoriul UE;

4. azilul.

(60) Suma propusă prin Programul general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” este de 5.866 milioane euro, din care 1.184 milioane euro pentru azil, 759 milioane euro pentru fondul pentru returnare, 1.771 milioane euro pentru integrarea cetățenilor statelor terțe și 2.152 milioane euro pentru managementul frontierelor externe.

(61) România nu poate beneficia de finanțare din aceste fonduri atât timp cât beneficiază de altă finanțare pentru frontiera externă. Odată cu terminarea finanțării acordate prin Facilitatea Schengen, respectiv în anul 2009, România va deveni eligibilă pentru aceste fonduri, adică în anul 2010.

CAPITOLUL V

Coordonare, implementare și monitorizare

(62) Coordonarea acțiunilor întreprinse pentru realizarea obiectivului Strategiei naționale se realizează de Comisia națională. Sarcina implementării Strategiei naționale revine fiecăreia dintre instituțiile cu atribuții în domeniu, în părțile ce le privesc. Conducătorii instituțiilor au obligația de a întreprinde măsurile ce se impun și răspund de îndeplinirea obiectivelor ce le revin din Strategia națională. La nivelul acestor instituții pot fi create și operaționalizate structuri proprii de autoevaluare. La îndeplinirea obiectivelor Strategiei naționale pot participa și alte instituții ale statului, precum și organizații neguvernamentale, care cooperează potrivit competențelor și în condițiile legii.

(63) Evaluarea și monitorizarea stadiului îndeplinirii măsurilor asumate de autoritățile române în vederea îndeplinirii obiectivului referitor la aderarea la spațiul Schengen se realizează permanent, prin intermediul DGAERI — MIRA.

(64) DGAERI va elabora rapoarte cu privire la stadiul îndeplinirii obiectivelor și va asigura transmiterea acestora către autoritățile abilitate pentru îndeplinirea tuturor deciziilor și măsurilor adoptate în acest sens în cadrul reuniunilor Comisiei naționale.

(65) Scopul evaluării îl reprezintă evitarea suprapunerilor și paralelismelor între instituțiile cu atribuții la frontieră și eliminarea disfuncționalităților apărute în procesul de implementare a Strategiei naționale.

(66) Evaluarea și monitorizarea îndeplinirii măsurilor stabilite se fac și prin organizarea unor vizite în teren de către echipe mixte, formate din reprezentanți ai MIRA și ai instituțiilor evaluate, pentru verificarea informațiilor furnizate în documentele prezentate de instituțiile/ministerele implicate. Aceste misiuni se vor organiza ori de câte ori este nevoie. În urma acestor activități, în cazul constatării unor neconformități, se vor solicita unității auditate planuri de acțiuni corective.

CAPITOLUL VI

Riscuri

(67) Riscurile identificate pentru îndeplinirea măsurilor stabilite prin Strategia națională se referă în primul rând la stabilirea unui calendar privind demararea și desfășurarea procesului de evaluare Schengen pentru România. Acest lucru depinde în mare măsură de propriul calendar al UE în ceea ce privește extinderea spațiului Schengen și de continuarea procesului de evaluare Schengen după încheierea acestui proces cu cele 10 state care au aderat la 1 mai 2004.

(68) De asemenea, riscurile identificate pentru Strategia națională se referă la eventuala indisponibilitate a fondurilor necesare finanțării investițiilor, la termenele stabilite. De asemenea, un potențial risc se referă la respectarea termenelor și sincronizarea proiectelor aflate în derulare, în vederea realizării măsurilor conținute în PAS.

(69) Insuficienta cooperare între instituțiile participante la implementarea Strategiei naționale este un alt risc care trebuie luat în considerare de autoritățile responsabile.

CAPITOLUL VII

Concluzii

(70) Implementarea măsurilor stabilite prin Strategia națională va permite realizarea obiectivului de eliminare a controalelor la frontierele interne odată cu aderarea ulterioară la spațiul Schengen.

(71) Acest demers se poate materializa numai printr-un efort interinstituțional care să exprime capacitatea tuturor celor implicați de a gestiona coerent acest proces complex.

(72) Pregătirea pentru aderarea la spațiul Schengen trebuie să aibă o asemenea calitate încât să permită o evoluție pozitivă a României pe parcursul procesului de evaluare Schengen și crearea condițiilor pentru o decizie favorabilă a Consiliului UE privind eliminarea controalelor la frontierele interne.

(73) Strategia națională se revizuieste anual, odată cu PAS.

LISTA ANEXELOR

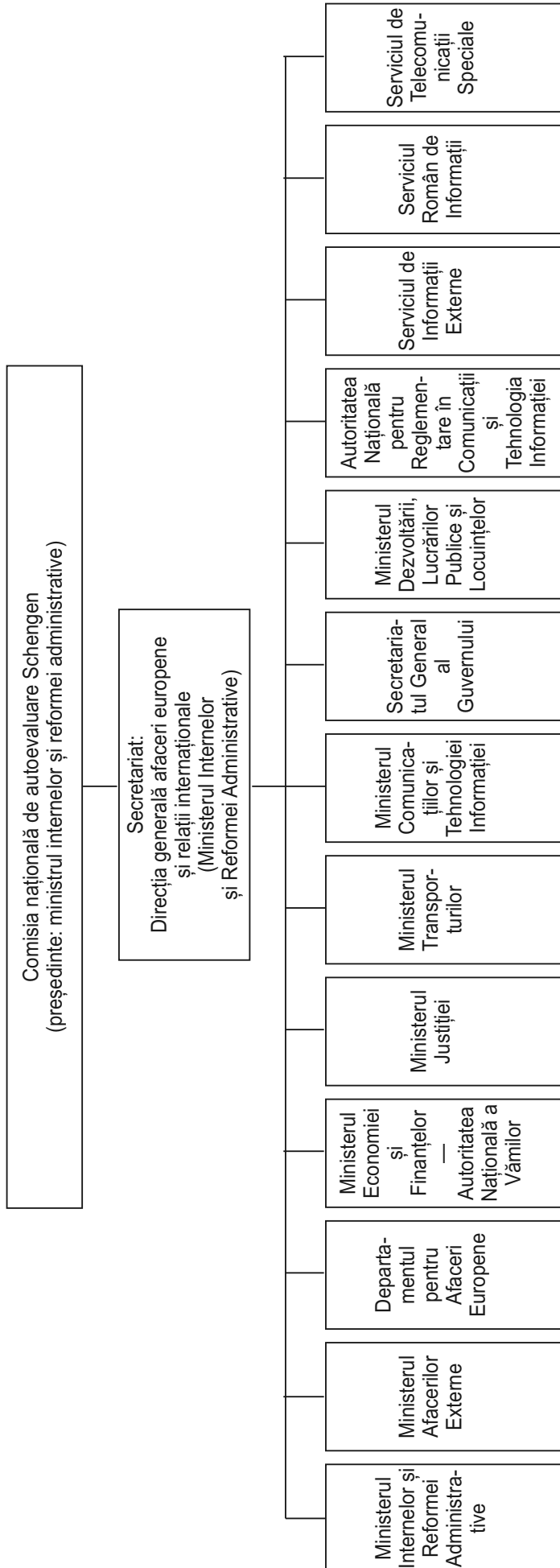
1. Etapele privind aderarea României la spațiul Schengen
2. Schema relațională a instituțiilor implicate în procesul de coordonare, implementare și evaluare a Strategiei naționale privind aderarea la spațiul Schengen

*ANEXA Nr. 1
la Strategia națională*

ETAPELE
privind aderarea României la spațiul Schengen

Nr.	Etapă
1.	Aderarea la Uniunea Europeană
2.	Transmiterea de către România a unei declarații de pregătire — <i>Declaration of readiness</i> — privind pregătirea pentru demararea procesului de evaluare Schengen (România trebuie să propună o dată privind începerea procesului de evaluare)
3.	Transmiterea de către Secretariatul general al Consiliului UE a unui chestionar extins care va conține întrebări detaliate despre toate aspectele relevante pentru implementarea și aplicarea prevederilor Schengen din categoria a II-a
4.	Completarea de către România a chestionarului și transmiterea acestuia către Consiliul UE
5.	Demararea vizitelor de evaluare, transmiterea de întrebări suplimentare, chestionare etc.

SCHEMA RELAȚIONALĂ
a instituțiilor implicate în procesul de coordonare, implementare și evaluare a Strategiei naționale privind aderarea la spațiul Schengen

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
PENTRU SERVICIILE COMUNITARE DE UTILITĂȚI PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului-cadru de autorizare a autorităților de autorizare pentru serviciile de transport public local

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (5) lit. a) și c) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, în temeiul art. 4 alin. (4) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 671/2007 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice și al art. 22 alin. (2) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru de autorizare a autorităților de autorizare pentru serviciile de transport public local, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității

Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice,
Marian Cristinel Bîgiu

București 29 octombrie 2007.
Nr. 206.

ANEXĂ

REGULAMENT-CADRU

de autorizare a autorităților de autorizare pentru serviciile de transport public local

CAPITOLUL I

Domeniu de reglementare

Art. 1. — Prezentul regulament-cadru este elaborat în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (5) lit. a) și c) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007.

Art. 2. — (1) Prezentul regulament-cadru are ca obiect stabilirea modului în care se realizează autorizarea autorităților de autorizare.

(2) *Autoritatea de autorizare* reprezintă serviciul sau compartimentul de transport din cadrul fiecărei autorități a administrației publice locale.

Art. 3. — (1) Autorizarea autorităților de autorizare se face de către direcția de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, denumită în continuare *A.N.R.S.C.*

(2) Autorizarea este echivalentă cu licențierea autorității de autorizare pentru acordarea autorizațiilor de transport în regim de taxi și în regim de închiriere, în conformitate cu prevederile legii specifice.

Art. 4. — (1) Prezentul regulament-cadru se aplică autorităților de autorizare care solicită de la *A.N.R.S.C.* autorizarea în domeniul serviciilor de transport public local, pentru funcționarea acestora în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Autorizația acordată de *A.N.R.S.C.* autorităților de autorizare care fac dovada îndeplinirii condițiilor de autorizare prevăzute în prezentul regulament dă dreptul acestora să elibereze, să modifice, să prelungească, să suspende și să retragă autorizațiile de transport, în conformitate cu prevederile Regulamentului-cadru de acordare a autorizațiilor de transport

în domeniul serviciilor de transport public local, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 207/2007.

CAPITOLUL II

Condiții de autorizare

Art. 5. — Pentru autorizarea autorităților de autorizare înființate la nivelul orașelor, municipiilor și județelor trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- să fie constituite și să funcționeze în condițiile legii;
- să aibă minimum 2 angajați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată;
- persoanele care analizează și evaluează documentațiile de autorizare să aibă studii superioare;
- cel puțin un angajat să aibă studii superioare de specialitate sau studii superioare cu experiență profesională în domeniu.

Art. 6. — Pentru autorizarea autorităților de autorizare înființate la nivelul comunelor, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- să fie constituite și să funcționeze în condițiile legii;
- să aibă minimum un angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată, cu normă întreagă sau cu o fracțiune de cel puțin jumătate de normă;
- să aibă minimum un angajat cu studii superioare sau medii de specialitate ori experiență profesională în domeniu.

CAPITOLUL III Procedura de autorizare

Art. 7. — Pentru dovedirea îndeplinirii condițiilor de autorizare prevăzute la art. 5 și 6, după caz, autoritatea administrației publice locale depune la registratura A.N.R.S.C. un dosar, cu următoarele documente:

- a) cererea de autorizare, conform modelului din anexa nr. 1;
- b) copie după organigrama aparatului de specialitate al primarului/președintelui consiliului județean, după caz, din care să reiasă compartimentul/serviciul care are atribuțiile autorității de autorizare;
- c) copie după hotărârea consiliului județean de înființare a autorității de autorizare județene;
- d) structura de personal, din care să reiasă numărul, vechimea în muncă și calificarea personalului din cadrul autorității de autorizare;
- e) actele de studii, în copie, pentru personalul din cadrul autorității de autorizare;
- f) fișele postului, în copie, pentru personalul din cadrul autorității de autorizare;
- g) numele și datele de contact ale persoanei desemnate să reprezinte autoritatea de autorizare.

Art. 8. — (1) A.N.R.S.C. analizează documentele depuse de solicitant, în vederea acordării autorizației, și, dacă este necesar, transmite solicitantului o adresă prin care i se aduce la cunoștință obligația de a face completări, corecturi sau clarificări, cu referire la cererea și documentele depuse, în termen de 5 zile de la înregistrarea dosarului.

(2) În cazul în care, în termen de 10 zile de la data adresei de solicitare a completărilor, solicitantul nu furnizează toate documentele corespunzătoare, prevăzute de prezentul regulament, inclusiv completările solicitate, A.N.R.S.C. radiază solicitarea respectivă din procedura de acordare a autorizației și comunică această decizie solicitantului.

(3) A.N.R.S.C. decide asupra acordării/respingerii autorizației în termen de 10 zile de la data înregistrării dosarului sau în termen de 5 zile de la transmiterea completărilor solicitate conform prevederilor alin (2).

Art. 9. — (1) Autorizarea/neautorizarea se face prin ordin al președintelui A.N.R.S.C. și se comunică solicitantului în maximum 3 zile de la data emiterii ordinului.

(2) În termen de 15 zile de la data comunicării de către A.N.R.S.C. a înștiințării privind acordarea autorizației, solicitantul va face dovada plății tarifului de acordare a autorizației.

(3) În cazul nerespectării termenului prevăzut la alin. (2), A.N.R.S.C. va proceda la retragerea autorizației.

(4) Autorizațiile intră în vigoare de la data eliberării lor și au valabilitate permanentă.

Art. 10. — (1) În cazul autorizării, ordinul președintelui A.N.R.S.C. privind acordarea autorizației însoțit de autorizație, al cărei model este cel din anexa nr. 2, se transmite solicitantului după achitarea tarifului aferent.

(2) În cazul neautorizării, A.N.R.S.C. transmite solicitantului:

- a) ordinul președintelui A.N.R.S.C. privind respingerea cererii de acordare a autorizației;
- b) motivele refuzului de acordare a autorizației.

Art. 11. — Ordinul președintelui A.N.R.S.C. prin care se acordă sau se respinge acordarea autorizației poate fi atacat la Curtea de Apel București în condițiile prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — (1) Autorizațiile se înregistrează de A.N.R.S.C. într-un registru special, în care înscrierea se face în ordinea emiterii lor.

(2) Numărul autorizației este numărul de ordine din acest registru.

(3) Autorizația se eliberează în două exemplare, dintre care un exemplar este transmis autorității de autorizare, iar celălalt se păstrează la A.N.R.S.C.

CAPITOLUL IV

Obligațiile autorității de autorizare autorizate

Art. 13. — În desfășurarea activității de analiză și evaluare documentației de autorizare, personalul din cadrul autorității de autorizare are următoarele obligații:

- a) să cunoască și să respecte legislația de specialitate în vigoare din domeniul serviciilor de transport public local;
- b) să cunoască și să respecte prevederile din Regulamentul-cadru de acordare a autorizațiilor de transport în domeniul serviciilor de transport public local;
- c) să își fundamenteze concluziile și consemnările din rapoartele de specialitate în mod obiectiv, exclusiv pe documentele analizate;
- d) să transmită la A.N.R.S.C. orice date sau informații solicitate despre activitatea desfășurată;
- e) să respecte măsurile de conformare stabilite în notele de constatare de către agenții constatatori ai A.N.R.S.C. cu ocazia efectuării controalelor planificate sau neplanificate;
- f) să se supună controlului și să pună la dispoziția agenților constatatori ai A.N.R.S.C. datele și informațiile solicitate în timpul desfășurării acțiunii de control;
- g) să își exercite capacitatea de apreciere în mod imparțial, astfel încât în procesul de luare a deciziilor să țină cont numai de situațiile pertinente și să acționeze potrivit actelor normative în vigoare;
- h) să nu accepte, prin poziția lor oficială, cadouri, servicii, invitații la masă și/sau alte avantaje ori foloase necuvenite, în interes personal sau în beneficiul unui terț;
- i) să asigure și să păstreze confidențialitatea datelor și a informațiilor obținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- j) să aibă, în toate situațiile, o atitudine de neutralitate în relațiile lor cu transportatorii;
- k) observațiile la documentațiile de autorizare, transmise solicitanților, să nu facă obiectul comentariilor, aprecierilor sau obiecțiilor față de aceștia și nici al comparațiilor cu alte documentații de autorizare.

Art. 14. — (1) Autorizația se suspendă de către A.N.R.S.C., pe o perioadă de maximum 30 de zile, în cazul nerespectării prevederilor art. 13 lit. d) și e).

(2) Pe perioada suspendării autorizației se interzice eliberarea autorizațiilor de transport.

Art. 15. — Autorizația se retrage de către A.N.R.S.C., în cazul când autoritatea de autorizare:

- a) nu s-a conformat măsurilor dispuse de agenții constatatori ai A.N.R.S.C. în perioada de suspendare;
- b) nu a respectat prevederile art. 13 lit. f);
- c) prin personalul propriu a săvârșit fapte penale în exercitarea atribuțiilor legale în domeniul serviciilor de transport public local și există o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă pentru stabilirea vinovăției.

Art. 16. — (1) Retragerea autorizației se face după notificarea prealabilă cu 30 de zile a autorității administrației publice locale.

(2) În cazul în care, în perioada de notificare, autoritatea administrației publice locale nu face dovada înlocuirii personalului vinovat de săvârșirea faptelor menționate la art. 15, A.N.R.S.C. va proceda la retragerea autorizației.

(3) Prin retragerea autorizației încetează dreptul autorității de autorizare de a mai elibera autorizații de transport.

(4) Autorizațiile de transport eliberate după data emiterii ordinului președintelui A.N.R.S.C. de retragere a autorizației sunt nule de drept.

(5) Autoritatea administrației publice locale poate solicita la A.N.R.S.C. o nouă autorizare pentru autoritatea de autorizare, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, numai dacă persoanele stabilite vinovate, conform prevederilor art. 15 lit. c), nu mai sunt angajate în cadrul autorității de autorizare.

Art. 17. — (1) Suspendarea/retragerea autorizației se face prin ordin al președintelui A.N.R.S.C. și intră în vigoare la data emiterii ordinului.

(2) Ordinul președintelui A.N.R.S.C. de suspendare/retragere a autorizației se transmite autorității de autorizare în termen de 3 zile de la data emiterii și se publică pe pagina web a A.N.R.S.C.

Art. 18. — Ordinul președintelui A.N.R.S.C. de suspendare/retragere a autorizației poate fi atacat, la Curtea de Apel București, în condițiile prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 19. — (1) Pentru eliberarea autorizației, A.N.R.S.C. percepe un tarif de acordare a autorizației de:

- a) 2.000 lei, pentru unități administrativ-teritoriale cu peste 300.000 de locuitori;
- b) 1.000 lei, pentru unități administrativ-teritoriale între 50.000 și 300.000 de locuitori inclusiv;
- c) 500 lei, pentru unități administrativ-teritoriale între 10.000 și 50.000 de locuitori inclusiv;
- d) 200 lei, pentru unități administrativ-teritoriale până la 10.000 de locuitori inclusiv.

(2) Începând cu anul al doilea de valabilitate a autorizației, A.N.R.S.C. percepe un tarif anual de monitorizare a autorizației egal cu valoarea tarifului pentru acordarea acesteia.

(3) Tariful anual de monitorizare a autorizației se datorează, în condițiile prevăzute la alin. (2), începând cu data de întâi a lunii corespunzătoare celei în care s-a eliberat autorizația. Plata tarifului de monitorizare se va efectua în tranșe trimestriale egale, având ca termen limită data de 20 a primei luni din trimestrul curent, pentru trimestrul precedent.

(4) Întârzierea în achitarea sumelor datorate atrage majorări de întârziere similare celor prevăzute pentru obligațiile la bugetul general consolidat, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Ordinea stingerii creanțelor datorate la bugetul A.N.R.S.C. din tariful anual de monitorizare a autorizației și a majorărilor de întârziere este cea prevăzută de Codul de procedură fiscală.

(6) Tarifele percepute de A.N.R.S.C. se modifică prin ordin al președintelui A.N.R.S.C., în funcție de evoluția indicelui prețului de consum, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 20. — (1) Încasările realizate din aplicarea tarifelor prevăzute în prezentul regulament se fac venit la bugetul A.N.R.S.C. și nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Tarifele percepute de la fiecare autoritate de autorizare se varsă în contul Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, cod de identificare fiscală 14935787, cod IBAN RO73TREZ7005025XXX000275, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București – A.T.C.P.M.B.

Art. 21. — Autorizațiile nu pot fi transferate, orice transfer efectuat este nul de drept și determină retragerea imediată a autorizației.

Art. 22. — Eliberarea de duplicate ale autorizației se face la cererea autorității administrației publice locale, după achitarea unui tarif în cuantum de 20% din tariful de acordare corespunzător.

Art. 23. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

C E R E R E pentru acordarea autorizației

Către

Autoritatea națională de reglementare pentru serviciile comunitare de utilități publice

Primăria/Consiliul Județean, cu sediul în localitatea, str. nr., județul....., telefon, fax....., cont, deschis la....., vă solicită autorizarea Autorității de autorizare pentru exercitarea atribuțiilor legale în domeniul serviciilor de transport public local.

Data

PRIMAR/PREȘEDINTE,

.....

(semnătura și ștampila)

SECRETAR,

.....

(semnătura)

GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE PENTRU
SERVICIILE COMUNITARE DE UTILITĂȚI PUBLICE

AUTORIZAȚIE

nr. ___ din _____

În temeiul Ordinului Președintelui A.N.R.S.C. nr. ___ din _____, se autorizează Autoritatea de autorizare din cadrul Primăriei/Consiliului Județean _____ cu sediul în _____

pentru exercitarea atribuțiilor legale în domeniul serviciilor de transport public local.

Autorizația are valabilitate permanentă.

PREȘEDINTE

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE
 AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
 PENTRU SERVICIILE COMUNITARE DE UTILITĂȚI PUBLICE

O R D I N

pentru aprobarea Regulamentului-cadru de acordare a autorizațiilor de transport în domeniul serviciilor de transport public local

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (5) lit. b) și ale art. 36 alin. (1) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007,

în temeiul art. 4 alin. (4) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 671/2007 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice și al art. 22 alin. (2) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru de acordare a autorizațiilor de transport în domeniul serviciilor de transport public local, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritățile administrației publice locale, prin autoritățile de autorizare, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. - Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale
 de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice,
Marian Cristinel Bîgiu

București, 29 octombrie 2007.

Nr. 207.

ANEXĂ

R E G U L A M E N T - C A D R U

de acordare a autorizațiilor de transport în domeniul serviciilor de transport public local

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament este elaborat în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (5) lit. b) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007.

Art. 2. — (1) Acordarea, modificarea, prelungirea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de transport pentru serviciile de transport public local prestate în comune, orașe, municipii și județe se fac de către autoritatea de autorizare organizată la nivelul fiecărei autorități a administrației publice locale.

(2) Autoritățile de autorizare au dreptul să acorde, să modifice, să prelungească, să suspende și să retragă autorizații de transport pentru următoarele servicii de transport public local:

- a) de persoane efectuat cu troleibuze;
- b) de persoane efectuat cu tramvaie;
- c) de persoane efectuat cu metroul;
- d) de persoane în regim de taxi;
- e) de mărfuri în regim de taxi;
- f) de persoane în regim de închiriere;
- g) de mărfuri în regim contractual;
- h) de mărfuri cu tractoare cu remorci sau semiremorci;
- i) de persoane pe cablu;
- j) efectuat cu vehicule speciale destinate serviciilor funerare;
- k) alte servicii de transport public local, definite conform legii.

Art. 3. — (1) Prezentul regulament se aplică persoanelor juridice, structurilor din aparatul de specialitate al primarului/președintelui consiliului județean fără personalitate juridică, persoanelor fizice sau asociațiilor familiale autorizate să presteze în mod independent un serviciu de transport public, care solicită acordarea, modificarea, prelungirea sau retragerea unei autorizații de transport.

(2) Prezentul regulament stabilește:

- a) cazurile în care nu se acordă autorizații de transport;
- b) procedura de solicitare și acordare a autorizațiilor de transport;
- c) procedura de solicitare și modificare a autorizațiilor de transport;
- d) procedura de solicitare și prelungire a autorizațiilor de transport;
- e) procedura de suspendare și retragere a autorizațiilor de transport.

Art. 4. — În sensul prevederilor prezentului regulament, abrevierile, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *autoritate de autorizare* — serviciu sau compartiment în cadrul autorității administrației publice locale care evaluează îndeplinirea cerințelor în vederea acordării/respingerii, modificării, prelungirii, suspendării sau retragerii autorizațiilor de transport;
- b) *autorizație de transport* — document eliberat de autoritatea de autorizare, prin care se atestă că transportatorul îndeplinește condițiile de acces pentru efectuarea unui serviciu de transport public local;
- c) *autovehicul* — orice vehicul rutier care se deplasează prin propulsie proprie, cu excepția vehiculelor care circulă pe șine și a autovehiculelor cu două sau 3 roți;
- d) *certificat de competență profesională* — document care atestă pregătirea profesională a unei persoane desemnate în domeniul transporturilor rutiere;
- e) *condiții asociate autorizației* — anexă la autorizație și parte integrantă din aceasta, prin care se stabilesc drepturile, obligațiile, restricțiile și sancțiunile titularului de autorizație;

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

f) *copie conformă a autorizației de transport* — document eliberat de autoritatea de autorizare, având calitatea de copie a autorizației de transport atribuită pentru fiecare dintre autovehiculele sau ansamblurile de vehicule deținute în proprietate ori în baza unui contract de leasing de către transportatorul autorizat, în condițiile îndeplinirii unor criterii stabilite;

g) *modificare a autorizației de transport* — dispoziție a primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, prin care autorizația acordată se modifică în condițiile prezentului regulament;

h) *normalizare* — activitate prin care se elimină cauzele care au condus la nerespectarea de către titularul autorizației a prevederilor legale;

i) *parte interesată* — persoană sau grup de persoane care sunt afectate de serviciile furnizate/prestate de titularii de autorizație;

j) *procedură* — specificație detaliată prin care se instituie reguli precise de efectuare a unei activități sau a unui proces;

k) *retragere a autorizației de transport* — dispoziție a primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, prin care unui titular de autorizație i se retrage dreptul de a presta/furniza serviciul de transport public local pentru care a fost autorizat;

l) *suspendare a autorizației de transport* — dispoziție a primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, prin care unui titular de autorizație i se suspendă, parțial sau total, drepturile conferite prin documentul respectiv, pentru un interval de timp determinat;

m) *titular de autorizație* — persoană juridică, structură din aparatul de specialitate al primarului/primarului general al municipiului București sau al președintelui consiliului județean fără personalitate juridică, asociație familială sau persoană fizică deținătoare a unei autorizații de transport eliberate de autoritatea de autorizare;

n) *tractor* — vehicul rutier care, prin concepție și construcție, este destinat exclusiv sau în principal tractării de remorci/semiremorci ori utilaje;

o) *vehicul rutier* — sistem mecanic destinat circulației pe drumurile publice, cu sau fără mijloace de autopropulsare, și care se utilizează în mod normal pentru transportul de persoane și/sau de mărfuri ori pentru efectuarea de servicii sau lucrări.

CAPITOLUL II

Cazurile în care nu se acordă autorizații de transport

Art. 5. — Autoritatea de autorizare nu eliberează autorizații de transport dacă solicitantul se află în una dintre următoarele situații:

a) nu are în obiectul de activitate serviciul de transport respectiv;

b) face obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară, lichidare sau faliment;

c) documentația prezentată pentru acordarea autorizației de transport este incompletă;

d) persoana desemnată a săvârșit fapte penale privind infracțiuni de natură comercială, de nerespectare a condițiilor de plată și angajare a personalului, precum și de încălcare a prevederilor legale privind efectuarea transporturilor;

e) mijloacele de transport cu care dorește să presteze serviciul de transport public local nu sunt sau nu vor fi deținute în proprietate ori în baza unui contract de leasing;

f) nu deține baza materială în proprietate sau în baza unui contract de închiriere, care să asigure parcare pentru toate vehiculele cu care se execută serviciul respectiv;

g) furnizează informații neconforme cu realitatea în documentele prezentate pentru acordarea autorizației.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

CAPITOLUL III

Procedura de solicitare și acordare a autorizațiilor de transport

SECȚIUNEA 1

Solicitarea autorizațiilor de transport

Art. 6. — (1) Pentru acordarea unei autorizații de transport, persoanele juridice, structurile din aparatul de specialitate al primarului/primarului general al municipiului București sau al președintelui consiliului județean fără personalitate juridică, persoanele fizice sau asociațiile familiale autorizate să presteze în mod independent un serviciu de transport public vor depune la registratura autorității administrației publice locale o documentație care va cuprinde:

a) cerere-tip, conform anexei nr. 1;

b) copie a certificatului de înmatriculare și a certificatului constatator emise de oficiul registrului comerțului;

c) declarație pe propria răspundere, în original, semnată de persoana desemnată, privind perioadele în care a mai executat transport public local, menționându-se cazurile de interdicție sau de suspendare a efectuării serviciului respectiv;

d) cazierul judiciar al persoanei desemnate, în original, din care să reiasă că nu a săvârșit fapte penale privind infracțiuni de natură comercială, de nerespectare a condițiilor de plată și angajare a personalului, precum și de încălcare a prevederilor legale privind efectuarea transporturilor;

e) declarație pe propria răspundere, în original, semnată de persoana desemnată, prin care se menționează mijloacele de transport pe care dorește să le utilizeze în executarea serviciului de transport public local și dacă acestea sunt sau vor fi deținute în proprietate sau în baza unui contract de leasing;

f) declarație pe propria răspundere, în original, semnată de persoana desemnată, privind baza materială pe care o deține în proprietate sau în baza unui contract de închiriere, care să asigure parcare pentru toate vehiculele cu care se execută serviciul respectiv;

g) declarație pe propria răspundere pentru persoanele juridice, în original, semnată de conducătorul unității și ștampilată, din care să rezulte că solicitantul nu face obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară, lichidare sau faliment, emisă cu cel mult 5 zile înainte de data depunerii documentației;

h) scrisoare de bonitate financiară emisă de banca solicitantului, cu cel mult 30 de zile înainte de data depunerii documentației;

i) copie a certificatului de competență profesională a persoanei desemnate.

Art. 7. — Pentru serviciile de transport în regim de taxi și în regim de închiriere, acordarea autorizațiilor de transport se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Operatorilor de transport deținători ai unei licențe de transport corespunzătoare, care doresc să execute și alte servicii de transport public local cu autovehicule, cu excepția celui efectuat cu autobuze, li se eliberează, la cerere, autorizații de transport pe baza unei documentații care va cuprinde:

a) cerere-tip, conform anexei nr. 1;

b) copie a licenței de transport;

c) declarație pe propria răspundere, în original, prin care se menționează mijloacele de transport pe care doresc să le utilizeze în executarea serviciului de transport public local și dacă sunt deținute în proprietate sau în baza unui contract de leasing.

SECȚIUNEA a 2-a

Analiza documentelor prezentate de solicitantul autorizației de transport

Art. 9. — (1) Autoritatea administrației publice locale, prin autoritatea de autorizare, analizează documentele depuse de solicitant în vederea acordării autorizației de transport și, dacă este necesar, transmite solicitantului o adresă prin care i se aduce la cunoștință obligația de a face completări, corecturi sau clarificări, cu referire la cererea și documentele depuse, în termen de maximum 10 zile de la înregistrarea documentației.

(2) În cazul în care în termen de 10 zile de la data adresei de solicitare a completărilor solicitantul nu transmite toată documentația corespunzătoare prevăzută de prezentul regulament, inclusiv completările solicitate, autoritatea de autorizare va radia solicitarea respectivă din procedura de acordare a autorizației de transport și va comunica această decizie solicitantului.

Art. 10. — În funcție de modul de prezentare și de complexitatea informațiilor conținute în documentația depusă de solicitant, autoritatea de autorizare poate decide în intervalul de timp prevăzut la art. 9 alin. (2):

a) convocarea la sediul autorității de autorizare a persoanei desemnate, pentru a clarifica anumite aspecte care rezultă/nu rezultă din documentele puse la dispoziție;

b) verificarea la fața locului a realității datelor din documentația transmisă de solicitant.

Art. 11. — Autoritatea de autorizare întocmește un raport de specialitate care include propunerea justificată de acordare/respingere a autorizației, pe care îl înaintează primarului/primarului general al municipiului București sau președintelui consiliului județean, după caz, în termen de maximum 10 zile de la data:

- a) înregistrării documentației, dacă aceasta este completă;
- b) primirii completărilor solicitate conform prevederilor la art. 9 alin. (2), dacă documentația este corespunzătoare;
- c) finalizării procedurii prevăzute la art. 10.

SECȚIUNEA a 3-a

Acordarea autorizațiilor de transport

Art. 12. — Primarul/Primarul general al municipiului București sau președintele consiliului județean, după caz, emite dispoziția corespunzătoare de acordare/respingere a autorizației de transport, în termen de maximum 10 zile de la primirea raportului de specialitate.

Art. 13. — Dispoziția primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, privind acordarea autorizației de transport se transmite solicitantului în maximum 5 zile de la data emiterii, însoțită de:

a) autorizația de transport, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 5;

b) condițiile asociate autorizației, care constituie parte integrantă a acesteia.

Art. 14. — (1) În cazul în care autoritatea de autorizare propune respingerea acordării autorizației de transport, se transmit solicitantului:

a) dispoziția primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, privind respingerea cererii de acordare a autorizației de transport;

b) motivele refuzului de acordare a autorizației de transport.

(2) În cazul refuzului de acordare a autorizației de transport, solicitantul poate depune o nouă documentație de autorizare, după 6 luni de la data emiterii dispoziției prin care s-a respins acordarea autorizației de transport.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Art. 15. — Dispoziția primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, prin care se acordă sau se respinge acordarea autorizației de transport poate fi atacată de persoanele interesate la instanța competentă, în condițiile prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — (1) Condițiile asociate autorizației pentru titularii de autorizație trebuie să conțină cel puțin:

- a) denumirea titularului autorizației de transport;
- b) obiectul autorizației de transport, respectiv serviciul de transport public local pentru care se acordă autorizația;
- c) perioada de valabilitate a autorizației de transport;
- d) drepturile titularului de autorizație;
- e) obligațiile titularului de autorizație;
- f) obligația de a transmite la solicitarea autorității de autorizare date reale și complete privind serviciul autorizat;
- g) condiții privind suspendarea autorizației de transport;
- h) condiții privind retragerea autorizației de transport;
- i) cazurile în care autoritatea de autorizare este îndreptățită să aplice sancțiuni titularului de autorizație.

(2) Prevederile alin. (1) lit. d), e) și i) se preiau din Regulamentul serviciilor de transport public local, aprobat de consiliul local, de consiliul județean sau de Consiliul General al Municipiului București, după caz, ori din Regulamentul-cadru al serviciilor de transport public local elaborat de autoritatea de reglementare competentă.

Art. 17. - Condițiile asociate autorizației fac parte integrantă din autorizație și sunt anexă la aceasta.

Art. 18. - (1) Autorizațiile de transport se înregistrează într-un registru unic în care înscrierea se face în ordinea emiterii lor.

(2) Numărul autorizației de transport este numărul de ordine din acest registru.

(3) Autorizația de transport se eliberează în două exemplare, dintre care un exemplar este transmis titularului, iar celălalt se păstrează la autoritatea de autorizare.

Art. 19. — Autoritatea de autorizare va elibera, la cerere, câte o copie conformă a autorizației de transport pentru fiecare vehicul utilizat pentru prestarea serviciului respectiv, în conformitate cu normele elaborate de Ministerul Internelor și Reformei Administrative.

Art. 20. — (1) Durata de valabilitate a autorizației de transport este de 5 ani.

(2) Autorizațiile de transport intră în vigoare de la data eliberării lor.

Art. 21. — La expirarea valabilității autorizației de transport titularul poate solicita prelungirea acesteia, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

CAPITOLUL IV

Procedura de solicitare și modificare a autorizației de transport

Art. 22. — (1) La cererea titularului, autoritatea de autorizare propune modificarea autorizației de transport în cazul modificării datelor de identificare, respectiv a denumirii și/sau a sediului titularului de autorizație.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), cererea de modificare a autorizației de transport, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, va fi însoțită de copiile certificatului constatator și certificatului de înmatriculare emise de oficiul registrului comerțului.

Art. 23. — (1) Autoritatea de autorizare poate propune modificarea autorizațiilor de transport în cazul în care intră în vigoare acte normative care modifică cadrul legislativ pentru domeniul reglementat.

(2) Pentru situația prevăzută la alin. (1), modificarea autorizațiilor de transport se face din inițiativa autorității de

autorizare, care va comunica în scris titularilor de autorizație modificările survenite, eliberând acestora autorizații de transport cu un conținut modificat, cu respectarea egalității de tratament a titularilor.

Art. 24. — Modificarea autorizațiilor de transport se realizează conform prevederilor aplicabile ale art. 11, 12, 13 și ale art. 14 alin. (1).

Art. 25. — Dispoziția de modificare a autorizației de transport emisă de primar/primarul general al municipiului București sau de președintele consiliului județean, după caz, însoțită de autorizația de transport cu conținut modificat și copiile conforme ale acesteia, se transmite titularului de autorizație în maximum 5 zile de la data emiterii.

Art. 26. — Dispoziția primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, de modificare a autorizației de transport poate fi atacată la instanța competentă, în condițiile prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Procedura de solicitare și prelungire a valabilității autorizației de transport

Art. 27. — (1) Transportatorii autorizați care doresc prelungirea valabilității autorizației de transport vor depune la registratura autorității administrației publice locale, cu 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate, o cerere de prelungire conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, însoțită de o declarație pe propria răspundere privind modificarea/nemodificarea condițiilor inițiale de acordare a autorizației de transport.

(2) În vederea verificării modificării/nemodificării condițiilor inițiale de emiterie a autorizației de transport, autoritatea de autorizare poate solicita precizări, completări sau prezentarea integrală a unuia ori a mai multor documente.

Art. 28. — Prelungirea autorizațiilor de transport se realizează conform prevederilor aplicabile ale art. 11, 12, 13 și ale art. 14 alin. (1).

Art. 29. — Dispoziția de prelungire a autorizației de transport emisă de primar/primarul general al municipiului București sau de președintele consiliului județean, după caz, însoțită de autorizația de transport și copiile conforme ale acesteia, se transmite titularului de autorizație în maximum 5 zile de la data emiterii.

Art. 30. — Dispoziția primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, de prelungire a autorizației de transport poate fi atacată la instanța competentă, în condițiile prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Procedura de suspendare și retragere a autorizațiilor

SECȚIUNEA 1

Suspendarea autorizației

Art. 31. — Autoritatea de autorizare propune suspendarea autorizației de transport în baza constatărilor efectuate din proprie inițiativă sau ca urmare a unor sesizări făcute de părți interesate, în cazurile specificate în condițiile asociate autorizației.

Art. 32. — Suspendarea autorizației de transport se face pe o perioadă de maximum 30 de zile și intră în vigoare de la data emiterii dispoziției primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, de suspendare a autorizației de transport.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Art. 33. — Suspendarea autorizațiilor de transport se realizează conform prevederilor aplicabile ale art. 11, 12 și ale art. 14 alin. (1).

Art. 34. — Dispoziția de suspendare a autorizației de transport emisă de primar/primarul general al municipiului București sau de președintele consiliului județean, după caz, se transmite titularului de autorizație în maximum 5 zile de la data emiterii.

Art. 35. — Dispoziția primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, de suspendare a autorizației de transport poate fi atacată la instanța competentă, în condițiile prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Retragerea autorizației

Art. 36. — (1) Autoritatea de autorizare propune, la cererea titularului de autorizație, retragerea autorizației de transport în următoarele situații:

a) în cazul începerii procedurii de reorganizare judiciară sau a falimentului;

b) în cazul când titularul autorizației intenționează să înceteze prestarea/furnizarea serviciului.

(2) Cererea pentru retragerea autorizației de transport, conform modelului din anexa nr. 4, va fi însoțită de motivele care au stat la baza acestei solicitări.

Art. 37. — Autoritatea de autorizare propune retragerea autorizației de transport în baza constatărilor efectuate din proprie inițiativă sau ca urmare a unor sesizări făcute de părți interesate, în următoarele situații:

a) în cazurile specificate în condițiile asociate autorizației;

b) în cazul când titularul autorizației nu mai îndeplinește una dintre condițiile care au stat la baza acordării acesteia;

c) în cazul când titularul autorizației a furnizat documente conținând informații eronate cu ocazia solicitării de acordare a autorizației de transport;

d) în cazul unor abateri care au afectat grav viața și sănătatea publică, siguranța circulației sau protecția mediului;

e) la expirarea termenului de suspendare a autorizației de transport, dacă situația creată nu s-a normalizat;

f) în cazul nerespectării unor măsuri de conformare dispuse de autoritatea de autorizare în perioada de suspendare;

g) în cazul refuzului titularului de autorizație de a se supune controlului sau de a pune la dispoziția autorității de autorizare datele și informațiile solicitate în timpul desfășurării acțiunii de control;

h) în cazul reorganizării judiciare sau al falimentului;

i) în alte cazuri prevăzute în prezentul regulament.

Art. 38. — Retragerea autorizațiilor de transport se realizează conform prevederilor aplicabile ale art. 11, 12 și ale art. 14 alin. (1).

Art. 39. — (1) Dispoziția de retragere a autorizației de transport emisă de primar/primarul general al municipiului București sau de președintele consiliului județean, după caz, se transmite titularului de autorizație în maximum 5 zile de la data emiterii.

(2) Copiile conforme ale autorizației de transport au același regim cu aceasta.

Art. 40. — Dispoziția primarului/primarului general al municipiului București sau a președintelui consiliului județean, după caz, de retragere a autorizației de transport poate fi atacată la instanța competentă, în condițiile prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 41. — Autorizațiile de transport nu pot fi transferate; orice transfer efectuat este nul de drept și determină retragerea imediată a autorizației.

Art. 42. — Tarifele percepute de autoritatea de autorizare pentru acordarea autorizațiilor de transport se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz.

Art. 43. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

C E R E R E
pentru acordarea autorizației de transport

Către

Primăria/Consiliul Județean

Subsemnatul, în calitate de

(nume și prenume)

(persoană desemnată etc.)

la,
(denumirea persoanei juridice, asociației familiale etc.)

cu sediul/domiciliul în țara, localitatea,
str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/
județul, telefon, fax, având
CUI/CIF/ etc., cont, deschis
la Banca, Sucursala, vă solicit acordarea autorizației
pentru

(se menționează serviciul de transport public local)

Data.....

Numele și prenumele

.....

Semnătura și ștampila

.....

*ANEXA Nr. 2
la regulament*

C E R E R E
pentru modificarea autorizației de transport

Către

Primăria/Consiliul Județean

Subsemnatul, în calitate de

(nume și prenume)

(persoană desemnată etc.)

la,
(denumirea persoanei juridice, asociației familiale etc.)

cu sediul/domiciliul în țara, localitatea, str., nr.,
bl., sc., et., ap., sectorul/județul, telefon,
fax, având CUI, vă solicit modificarea Autorizației
nr. din și a copiilor conforme ale acesteia, acordată

(denumirea titularului de autorizație)

Data.....

Numele și prenumele

.....

Semnătura și ștampila

.....

ANEXA Nr. 3
la regulament

C E R E R E
pentru prelungirea autorizației de transport

Către

Primăria/Consiliul Județean.....

Subsemnatul, în calitate de,
(nume și prenume) (persoană desemnată etc.)

la,
(denumirea persoanei juridice, asociației familiale etc.)

cu sediul/domiciliul în țara, localitatea,
str. nr., bl., sc., et., ap.,
sectorul/județul, telefon, fax,
având CUI, vă solicit prelungirea Autorizației nr.
din și a copiilor conforme ale acesteia, al cărei termen de valabilitate expiră la
data de

Data.....

Numele și prenumele

.....

Semnătura și ștampila

.....

ANEXA Nr. 4
la regulament

C E R E R E
pentru retragerea autorizației de transport

Către

Primăria/Consiliul Județean

Subsemnatul, în calitate de,
(nume și prenume) (persoană desemnată etc.)

la,
(denumirea persoanei juridice, asociației familiale etc.)

cu sediul/domiciliul în țara, localitatea,
str. nr., bl., sc., et., ap.,
sectorul/județul, telefon, fax,
având CUI, vă solicit retragerea Autorizației nr.
din

Data.....

Numele și prenumele

.....

Semnătura și ștampila

.....

Conținutul-cadru al autorizației de transport

Antet primărie/consiliu județean

Se acordă, în conformitate cu prevederile Legii serviciului de transport public local nr. 92/2007,

AUTORIZAȚIA DE TRANSPORT

Nr. din

pentru efectuarea serviciului de transport public local

(tipul serviciului)

..... de către

(denumirea solicitantului)

cu sediul/domiciliul în

.....

(adresa completă a solicitantului)

Prezenta autorizație este valabilă până la

Primar/Președinte,

.....

(semnătura și ștampila)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 549/2007
privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate
pentru aplicarea schemei de plăți directe pe suprafață pentru culturi energetice**

În baza Referatului de aprobare nr. 279.287 din 18 octombrie 2007 al Direcției generale implementare politici agricole, având în vedere prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2007,

în conformitate cu art. 26 alin. 2 din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 270/2007 din 13 martie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.973/2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.782/2003 în ceea ce privește schemele de ajutor prevăzute la titlurile IV și IVa din respectivul regulament și utilizarea terenurilor retrase din circuitul agricol pentru producția de materii prime,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 10 din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 549/2007 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemei de plăți directe pe suprafață pentru culturi energetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 17 iulie 2007, se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 10. — (1) Plățile pentru culturile energetice se acordă beneficiarilor care fac dovada, în baza contractelor de vânzare-

cumpărare încheiate cu producătorii de biocarburanți, colectorii sau prim-procesatorii, că producția predată se încadrează în producțiile naționale de referință, de minimum: 800 kg/ha pentru rapiță; 500 kg/ha pentru floarea soarelui; 900 kg/ha pentru soia convențională și 1.200 kg/ha pentru porumb.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dacian Cioloș

București, 31 octombrie 2007.

Nr. 909.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN**cu privire la organizarea unei sesiuni speciale a testelor naționale pentru absolvenții gimnaziului de până în anul 2007 inclusiv**

În baza prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă organizarea unei sesiuni speciale a testelor naționale, pentru absolvenții gimnaziului de până în anul 2007 inclusiv, care nu au promovat în sesiunile anterioare testele naționale sau examenul de capacitate.

(2) Sesiunea specială a testelor naționale menționată la art. 1 se desfășoară în perioada prevăzută de Calendarul de desfășurare a sesiunii speciale a testelor naționale pentru absolvenții gimnaziului de până în anul 2007 inclusiv. Calendarul este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Sesiunea specială de teste naționale menționată la art. 1 se desfășoară în conformitate cu Metodologia de organizare și desfășurare a testelor naționale, susținute în vederea accesului absolvenților clasei a VIII-a în clasa a IX-a a anului școlar 2007—2008 și în baza programelor aprobate prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.001/2006.

(2) Pregătirea și organizarea sesiunii speciale de teste naționale se fac în conformitate cu Precizările privind pregătirea și organizarea sesiunii speciale de teste naționale 2008. Precizările se află în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Subiectele se vor alege din variantele valabile pentru sesiunea din anul 2007 a testelor naționale, publicate pe site-ul www.edu.ro.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Direcția generală management învățământ preuniversitar, Direcția generală învățământ în limbile minorităților și relația cu Parlamentul, Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și conducerile unităților de învățământ vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
secretar de stat

București, 22 octombrie 2007.
Nr. 2.436.

ANEXA Nr. 1

CALENDARUL**de desfășurare a sesiunii speciale a testelor naționale pentru absolvenții gimnaziului de până în anul 2007 inclusiv**

21—25 ianuarie 2008	Înscrierea candidaților
4 februarie 2008	Limba și literatura română — test scris
5 februarie 2008	Limba și literatura maternă — test scris
6 februarie 2008	Matematica — test scris
7 februarie 2008	Istoria românilor sau Geografia României — test scris
9 februarie 2008	Afișarea rezultatelor (până la orele 16,00) și depunerea contestațiilor (orele 16,00—20,00)
10 februarie 2008	Rezolvarea contestațiilor
11 februarie 2008	Afișarea rezultatelor finale

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

PRECIZĂRI
privind pregătirea și organizarea sesiunii speciale de teste naționale 2008

1. Componenta nominală a comisiilor județene/a municipiului București de organizare a testelor naționale se transmite, spre informare, Comisiei naționale, până la data de 15 decembrie 2007.

2. Comisiile județene/a municipiului București de organizare a testelor naționale transmit, în format electronic, Comisiei naționale, la Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, spre aprobare, lista centrelor de testare și a centrelor zonale de evaluare din județ/din municipiul București, până la data de 25 ianuarie 2008.

3. Comisiile județene/a municipiului București de organizare a testelor naționale asigură confecționarea ștampilelor-tip pentru sesiunea specială a testelor naționale. Se vor confecționa două tipuri de ștampile, care vor avea următorul conținut:

a) ștampila pentru centrele de testare: „Teste Naționale 2008 — C.T.”;

b) ștampila pentru centrele zonale de evaluare: „Teste Naționale 2008 — C.Z.E”.

4. Lista conținând propunerile de cadre didactice care doresc să participe la testele naționale se înaintează de către unitățile școlare inspectoratului școlar, până la data de 18 decembrie 2007.

5. Informaticianul este nominalizat de comisia județeană, până la data de 15 ianuarie 2008, de preferință dintre cadrele didactice de specialitate/dintre informaticienii din unitatea de învățământ în care se organizează centrul de testare, respectiv centrul zonal de evaluare.

6. (1) Înscrierea candidaților pentru testele naționale se face la secretariatele școlilor de proveniență, în perioada prevăzută de calendar.

a) Tabelele de înscriere sunt întocmite în conformitate cu evidențele din școli. Tabelele conțin opțiunile candidaților pentru Istoria românilor sau Geografia României, precum și semnăturile acestora. Înscrierea se face la centrul de testare la care este arondată unitatea, de către director și de secretarul școlii menționate, conform unei programări stabilite de comisia județeană.

b) Înscrierea se face de secretarul școlii, pe baza actelor prezentate de aceștia (cerere de înscriere, buletin/carte de identitate, certificat de naștere și foaia matricolă pentru clasele I—VIII). În situația schimbării domiciliului în altă localitate, menționată ca atare în buletinul de identitate, se pot înscrie pentru a susține testele naționale la un centru de testare, stabilit de comisia județeană din județul în care se află noul domiciliu al candidatului. În afara acestei situații, înscrierea în alt județ este permisă numai cu aprobarea Comisiei naționale.

c) De corectitudinea datelor transmise centrului de testare răspunde directorul unității de învățământ la care candidații au absolvit cursurile gimnaziale.

(2) Fiecare candidat depune, la înscrierea pentru testele naționale, o fotografie recentă, tip buletin/carte de identitate, care se aplică pe legitimație. Legitimația este completată, semnată, ștampilată și eliberată de conducerea unității de învățământ pe care candidatul a absolvit-o.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157330